

เมื่อฉันยังเป็นเด็ก

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์
พฤษภาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

WHEN I WAS YOUNG

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements
for the Degree in of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Arts Design
May 2018
Copyright 2017 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์ เรื่อง "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก" ของ
นางสาวอาริสรา ห้วนอน เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีร์ศม์ พรหมรัตน์)

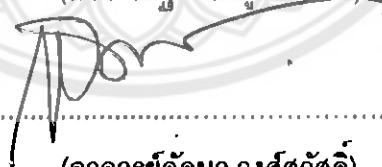
.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์จิติ สมบูรณ์เคนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ลัคนา วงศ์สวัสดิ์)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2561

ประกาศคุณูปการ

ศิลปินพันธ์ฉบับนี้สำเร็จได้อย่างเรียบร้อย ได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือ และให้คำแนะนำในการปรึกษาได้อย่างดียิ่ง จากบุคคลผู้เปี่ยมไปด้วยความอนุเคราะห์ต่าง ๆ ดังนี้

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่อ้อยทิพย์ ห้วนอน คุณพ่อจักรพันธ์ ห้วนอน และเด็กชาย จิรวัดณ์ ห้วนอน ผู้ซึ่งเป็นพลังใจสำคัญในการศึกษา คอยสนับสนุนการดำเนินการ ทั้งให้คำปรึกษาและคอยดูแลงบประมาณให้เพียงพอ ต่อการทำศิลปินพันธ์ได้อย่างราบรื่นและยังเป็นกำลังใจให้ผู้สร้างสรรค์อย่างดีที่สุดเสมอมา

ผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีรัศมี พรหมรัตน์ ประธานที่ปรึกษาศิลปินพันธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษาพร้อมให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพันธ์ สนับสนุนใช้ชีวิต ทั้งยังอบรมสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาคม ทองโปร่ง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง คอยชี้แนะแนวทางและให้ความช่วยเหลือพร้อมให้คำปรึกษาศิลปินพันธ์ภาคเอกสารชุดนี้ให้เป็นไปในทางที่ชัดเจนและสมบูรณ์

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยรัตนนครและคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นอย่างสูงยิ่ง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานและเอื้อเพื่อแหล่งการเรียนรู้ด้านห้องสมุด ให้ผู้สร้างสรรค์ได้มีโอกาสเข้าศึกษาข้อมูลสำหรับการสร้างสรรค์ศิลปินพันธ์ในครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานจนสามารถสำเร็จตามความประสงค์

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปินพันธ์ฉบับนี้ ผู้สร้างสรรค์ขอขอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานศิลปินพันธ์ชุด "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก" นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาที่จะช่วยสร้างสรรค์ความเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมสื่อผสมต่อไป

อารีศา ห้วนอน

ชื่อเรื่องศิลปนิพนธ์	เมื่อฉันยังเป็นเด็ก
ผู้สร้างสรรค์	นางสาวอาริสรา ห้วนอน
ประธานที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีรัศมี พรหมรัตน์
กรรมการที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์
ประเภทศิลปนิพนธ์	ศป.บ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	ความทรงจำ, วัยเด็ก, ครอบครัว

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์เรื่องเมื่อฉันยังเป็นเด็กที่มีเกี่ยวกับเรื่องราวความทรงจำในอดีตนี้ เป็นการวิจัย การสร้างสรรค์ทางด้านทัศนศิลป์ ลักษณะผลงานศิลปะเป็นรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม ซึ่งผู้ สร้างสรรค์ได้นำความทรงจำจากภาพถ่ายของตัวผู้สร้างสรรค์และครอบครัวมาเป็นแรงบันดาลใจ จนนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะที่จะสามารถตอบสนองต่อแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ได้ โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ไว้ คือ

1. ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการค้นคว้าข้อมูล และ กระบวนการทดลองงานศิลปะ เพื่อนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็น ระเบียบแบบแผน
2. จากผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ และความบันเทิงใจที่มีต่อความทรงจำในอดีตได้แสดงออกมาตามอารมณ์และทัศนคติของผู้สร้างสรรค์
3. ผู้สร้างสรรค์เกิดความเข้าใจในเรื่องของรูปแบบและเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงาน และ มีความเข้าใจในกระบวนการและกลวิธีการเขียน

โดยผลงานโดยรวมจะแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบทาง ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม ในลักษณะเป็นรูปธรรม โดยใช้เป็นเชิงสัญลักษณ์ เพื่อแสดงถึงเรื่องราว เกี่ยวกับความทรงจำในอดีต ที่ยังคงอบอวลไปด้วยความสุขชวนให้นึกถึง ตลอดจนนำไปสู่การ บันทึกและผ่านผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ได้แสดงถึงความคิดโดยผ่านเรื่องราวของความทรงจำ ผู้ สร้างสรรค์ได้รับแรงบันดาลใจจากความคิดถึงความทรงจำในวัยเด็กที่ยังคงถ่ายทอดจากอดีตส่งผล

มาในปัจจุบันได้อย่างน่าสนใจ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงผลักดันให้ผู้สร้างสรรค์ได้ถ่ายทอดมุมมองทางด้านศิลปะของผู้สร้างสรรค์เอง โดยผ่านกลวิธีการเย็บปัก (Embroidery) และพื้นฐานทางจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) มาประยุกต์เข้าด้วยกัน จนเกิดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่มีรูปแบบเฉพาะตนขึ้น

TITLE When I was Young
AUTHOR Miss Arisra Huanon
CHIEF ADVISOR Assistant Professor Dr. Thaveerat Promrat
ADVISORY BOARD Assistant Professor Surachart Kesprasit
ACADEMIC PAPER Thesis B.F.A. in Visual Art Design
Naresuan University, 2017
KEYWORDS Memory, Childhood, Family

Abstract

This thesis "When I was young" was about memories in the past. This work was a creative research in the field of visual arts; artistic style was a mixed media style. My created this thesis, I brought memories from my family photos and I to inspire. They lead to the creative process of art that could respond to the concept. The objectives are as follows :

1. To create this thesis, the creator had researched and the art process, to lead the recording of artistic creation in a regular manner.
2. In this thesis, creator presented creative works and the inspiration for the past memories is expressed in the mood and attitude of the creator.
3. The creator had an understanding of the form and content of the creative work and understands the process and embroidery techniques.

The overall resulted was aesthetic value or aesthetics in the form of mixed media, in concrete manner used as symbolic. The expression of the past memories, that still filled with happiness, reminiscent of it also leads to the recording and through the creation of art works in a systematic form in the thesis.

This thesis express by my inspired in the memory of childhood memories that continue to convey the past to the present. This was why the creators have taken the artistic view of the creator through the Embroidery and Mixed Media Arts. The result is a mixed media painting with a unique style.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ประกาศคุณูปการ	ง
บทคัดย่อ	จ - ฉ
Abstract	ช
บทที่ 1	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัยแบบสร้างสรรค์	2
กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยแบบสร้างสรรค์	2
ขอบเขตของงานวิจัยแบบสร้างสรรค์	2
ข้อจำกัดของการวิจัยแบบสร้างสรรค์	3
วิธีดำเนินการวิจัยแบบสร้างสรรค์	3
บทที่ 2	4
ทัศนคติเกี่ยวกับการสร้างสรรค์	4
อิทธิพลจากครอบครัว	5
อิทธิพลที่ได้รับจากงานฝึก	9
อิทธิพลที่ได้จากความทรงจำ	13
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ	14
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน	20
อิทธิพลที่ได้จากผลงานของศิลปินไทย	22
บทที่ 3	25
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	25
กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัย	27
ขั้นตอนการศึกษาระบบงานการสร้างสรรค์	28
การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์	34

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4	46
การวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ	46
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1	47
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2	52
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3	58
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4	64
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5	70
บทที่ 5	76
อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์	76
สรุปผลการอภิปรายการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์	77
บรรณานุกรม	78
ประวัติผู้สร้างสรรค์	81

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
บทที่ 2	
ภาพประกอบที่ 1 อิทธิพลจากครอบครัว	8
ภาพประกอบที่ 2 อิทธิพลจากครอบครัว	9
ภาพประกอบที่ 3 อิทธิพลที่ได้รับจากงานปัก	12
ภาพประกอบที่ 4 อิทธิพลที่ได้รับจากงานปัก	12
ภาพประกอบที่ 5 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ	15
ภาพประกอบที่ 6 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ	16
ภาพประกอบที่ 7 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ	19
ภาพประกอบที่ 8 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ	19
ภาพประกอบที่ 9 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะ	21
ภาพประกอบที่ 10 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะ	21
ภาพประกอบที่ 11 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะ	22
ภาพประกอบที่ 12 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปะไทย	23
บทที่ 3	
ภาพประกอบที่ 13 ไหมพรม	30
ภาพประกอบที่ 14 ด้ายปักผ้า	30
ภาพประกอบที่ 15 ผ้า	31
ภาพประกอบที่ 16 ตะตั้งไม้	31
ภาพประกอบที่ 17 ผ้าลูกไม้	32
ภาพประกอบที่ 18 เข็ม	32
ภาพประกอบที่ 19 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์	37
ภาพประกอบที่ 20 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชื่อ 'ฉันทและยาย 1'	38
ภาพประกอบที่ 21 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชื่อ 'ฉันทและยาย 2'	39
ภาพประกอบที่ 22 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	39
ภาพประกอบที่ 23 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	40
ภาพประกอบที่ 24 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	40
ภาพประกอบที่ 25 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	41

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพประกอบที่ 26 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 5	41
ภาพประกอบที่ 27 เพรมไม้สำหรับชิงช้า	42
ภาพประกอบที่ 28 การร่างรายละเอียด	42
ภาพประกอบที่ 29 ดำเนินการปักรายละเอียดรอบนอก	43
ภาพประกอบที่ 30 ดำเนินการปักรายละเอียดรอบนอก	43
ภาพประกอบที่ 31 ดำเนินการปักรายละเอียดรอบนอก	44
ภาพประกอบที่ 32 ดำเนินการปักรายละเอียดส่วนใบหน้า	44
ภาพประกอบที่ 33 ดำเนินการปักรายละเอียดส่วนแขน	45
ภาพประกอบที่ 34 ดำเนินการปักรายละเอียดส่วนเงา	45
ภาพประกอบที่ 35 ภาพผลงานศิลปะนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ บทที่ 4	45
ภาพประกอบที่ 36 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 1"	47
ภาพประกอบที่ 37 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด	48
ภาพประกอบที่ 38 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น	48
ภาพประกอบที่ 39 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง	49
ภาพประกอบที่ 40 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก	49
ภาพประกอบที่ 41 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง	50
ภาพประกอบที่ 42 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 2"	52
ภาพประกอบที่ 43 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด	53
ภาพประกอบที่ 44 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น	53
ภาพประกอบที่ 45 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง	55
ภาพประกอบที่ 46 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก	55
ภาพประกอบที่ 47 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง	56
ภาพประกอบที่ 48 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 3"	58
ภาพประกอบที่ 49 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด	59
ภาพประกอบที่ 50 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น	59 – 60
ภาพประกอบที่ 51 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง	61

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
ภาพประกอบที่ 52 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก	61
ภาพประกอบที่ 53 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง	62
ภาพประกอบที่ 54 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 4"	54
ภาพประกอบที่ 55 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด	64
ภาพประกอบที่ 56 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น	65 – 66
ภาพประกอบที่ 57 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง	66
ภาพประกอบที่ 58 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก	67
ภาพประกอบที่ 59 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง	68
ภาพประกอบที่ 60 ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 5"	70
ภาพประกอบที่ 61 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด	71
ภาพประกอบที่ 62 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น	71 – 72
ภาพประกอบที่ 63 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง	72
ภาพประกอบที่ 64 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก	73
ภาพประกอบที่ 65 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง	74

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ความทรงจำมีคุณค่าเพราะอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง หากทุกอย่างไม่แปรเปลี่ยน ทุกความสัมพันธ์ยังคงเดิม ความทรงจำไม่มีค่าอะไรเราไม่ต้องจดจำอะไรก็ได้ ในเมื่อพุงนี้ก็จะติดังเดิมชีวิตคือการเดินทางเพื่อสะสมความทรงจำทุก ๆ วัน มีเรื่องราวให้จดใส่หน้ากระดาษเปล่าของชีวิตเพราะจดทุกเรื่องไม่ได้ เราจึงจดเฉพาะสิ่งสำคัญไว้ในใจ เมื่อย้อนกลับมาดูสมุดบันทึกเล่มนี้ ความทรงจำบางอย่างซีดจางไปตามกาลเวลา แต่ร่องรอยของมันก็ช่วยยืนยันกับเราว่าสิ่งสวยงามเหล่านั้นเคยเกิดขึ้นจริง (Wasawat Deemarn เข้าถึงเมื่อ 18-11-2012)

สิ่งที่เรียกว่า "ความทรงจำ" นี้มีความพิเศษที่น่าสนใจคือ ข้อมูลนี้เก็บไว้ในสมองหรือที่ใดที่หนึ่งก็ตาม มนุษย์จะไม่มีกรลืมเลือนของข้อมูลเลยแม้เวลาจะผ่านเนิ่นนานเพียงใด เมื่อมีการสื่อสารนำข้อมูลออกมาแสดงภายนอกให้ผู้อื่นรับรู้ยิ่งบ่งบอกถึงความพิเศษมากยิ่งขึ้น นั่นหมายถึงเพียงแต่นึกชื่อของเหตุการณ์นั้นด้วยข้อความสั้น ๆ ข้อมูลที่เก็บไว้ทั้งหมดก็ถูกถ่ายทอดออกมาอย่างเป็นระเบียบไม่มีการตกหล่นของข้อมูลแม้แต่น้อย ข้อมูลที่ถูกจัดแสดงออกมาเป็นบรรยากาศที่มีความรู้สึกถึงอารมณ์ ภาพเคลื่อนไหว เปรียบได้ดังภาพยนตร์ที่มนุษย์เรียกกันทีเดียว (โครงการวิทยาศาสตร์ท้องถิ่น (สทว.) โดย ผศ.ดร. สมชาย ธนสินชยกุล ประชาคมวิจัยฉบับที่ 65)

ในอดีตภาพถ่ายเปรียบเสมือนความทรงจำอย่างหนึ่งที่ช่วยบันทึกเหตุการณ์ และความประทับใจที่ผ่านมาในช่วงเวลานั้นให้เรา得以หยิบจับมาทวนถึงและนึกถึงช่วงเวลาเหล่านั้นได้แจ่มชัดมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ผู้สร้างสรรค์จึงได้แรงบันดาลใจจากเรื่องราวในอดีตของตัวผู้สร้างสรรค์เอง โดยการนำภาพถ่ายในอดีตของผู้สร้างสรรค์ในวัยเด็กกับคนในครอบครัวมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน เพื่อให้ทวนนึกถึงเหตุการณ์และความประทับใจที่อยู่ในภาพถ่าย ณ ช่วงเวลานั้น เกิดเป็นผลงานทัศนศิลป์ประเภทจิตรกรรมสื่อผสม ลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi-abstract) ที่สะท้อนความคิดในเชิงบวกแสดงออกถึงความสดใส ผ่านทัศนะแนวความคิดที่ว่า ศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย (Instrumentalism) และศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม (Formalism) ที่มีเอกลักษณ์ และสุนทรีย์ภาพการแสดงออกเฉพาะตน

วัตถุประสงค์ของการวิจัยแบบสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานแบบสื่อผสมแบบ 2 มิติ
2. เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกในแบบภาพลักษณะเฉพาะตัว และสะท้อนถึงความอบอุ่นที่ได้รับในวัยเด็ก ซึ่งเป็นความสุขจากอดีตที่ยังคงทำให้ย้อนไปนึกถึงและคิดถึงในปัจจุบัน
3. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ที่มุ่งการตอบสนองของความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบผลงานจิตรกรรมเป็นสำคัญ

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยแบบสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอแนวความคิดผ่านความทรงจำในอดีต มาถ่ายทอดเป็นงานศิลปะ ในกระบวนการปัก

ขอบเขตของงานวิจัยแบบสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมศิลปนิพนธ์เรื่อง เมื่อฉันยังเป็นเด็ก ได้กำหนดขอบเขตแบ่งเป็น 2 ช่วงดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องความรู้สึกและก่อให้เกิดคุณค่าทางความงาม
 - 1.2 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องรูปทรง โดยผู้สร้างสรรค์นำรูปทรงจากต้นแบบมานำเสนอเรื่องราว
 - 1.3 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เรื่องการรับรู้ การรับรู้สิ่งต่างๆ ของมนุษย์ เช่น สี เส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว อันเป็นส่วนประกอบของทัศนศิลป์ที่ก่อให้เกิดคุณค่าทางความงาม
2. ขอบเขตด้านการสร้างสรรค์
 - 2.1 การสร้างสรรค์แบบสื่อผสม เป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม 2 มิติ และ 3 มิติ แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของสีเส้น ความระเบียบ มีหลักการจัดองค์ประกอบของภาพให้มีความประสานกลมกลืนกัน
 - 2.2 เทคนิคการสร้างสรรค์ สร้างสรรค์ด้วยการนำเส้นด้ายและผ้าชนิดต่างๆกัน มาสร้างสรรค์ผลงาน จนเกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

2.3 การสร้างภาพแบบร่าง นำเนื้อหาข้อมูลที่ได้ศึกษาได้มาสร้างภาพแบบร่างด้วยการนำรูปถ่ายนำไปสแกน แล้วนำไปตัดต่อลงในโปรแกรม Photoshop หรือ Adobe Illustrator จัดทำภาพแบบร่างจำนวน 2-3 ภาพ ต่อผลงานศิลปนิพนธ์ 1 ผลงาน

2.4 การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ผลงานศิลปนิพนธ์จำนวน 5 ผลงาน ประเภทจิตรกรรมสื่อผสม

ข้อจำกัดของการวิจัยแบบสร้างสรรค์

วัยเด็ก (Child หรือ Childhood หรือ Pediatrics) เป็นวัย เด็กเริ่มรู้จักบุคคล สิ่งแวดล้อม สิ่งของ สามารถใช้วัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้หลากหลาย เริ่มเข้าใจลักษณะการสื่อสาร และสามารถใช้ภาษาได้มากขึ้น

ครอบครัว (Family) กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือไม่มี ความสัมพันธ์ทางสายเลือด

ความทรงจำ (Memory) การบันทึกและเก็บรักษาข้อมูลในแต่ละช่วงเวลาไว้ในสมอง

วิธีดำเนินการวิจัยแบบสร้างสรรค์

1. กำหนดหัวข้อเรื่องและผู้สร้างสรรค์มีความสนใจ มาเป็นแนวเรื่องสำหรับสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
2. ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงในการทำผลงาน
3. ปฏิบัติการเขียนแบบร่าง (Sketch) เพื่อนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาและฟังข้อเสนอแนะและสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบร่างที่ทำการปรับแก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง เพื่อให้อาจารย์พิจารณา ก่อนจะปรับแก้ไขให้สมบูรณ์
5. จัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้สำหรับสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
6. สร้างสรรค์ผลงานจริงตามแบบร่าง (Sketch) ด้วยกลวิธีและเทคนิคการปัก
7. รวบรวมข้อมูลและบันทึกกระบวนการต่างๆ รวมถึงขั้นตอน กลวิธีที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานตลอดจนการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการสร้างสรรค์ เพื่อใช้เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานให้ก้าวหน้า อย่างมีลำดับขั้นตอนต่อไป

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในวัยเด็กทุกคนล้วนมีความทรงจำที่มีค่าและมีความสุขจนบางครั้งเมื่อเราเติบโตขึ้นในบางช่วงเวลาเราก็มักจะชอบนั่งย้อนคิดถึงช่วงเวลาเหล่านั้นบ่อย ๆ ไม่ว่าจะจากความท้อในชีวิต หรือ ความทุกข์ในขณะนั้น ดังวลีที่ว่า “ตอนเป็นเด็กเจ็บสุดแค่หกล้ม” เพราะเมื่อเราเติบโตขึ้นชีวิตที่แสนสนุกในวัยเด็กนั้นก็กลับค่อย ๆ หายไปและในโลกของความเป็นผู้ใหญ่บางสิ่งๆ ที่เริ่มต้องแบกไว้ด้วยคำว่ารับผิดชอบกลับมากขึ้น ปัญหาและชีวิตที่ต้องประสบในแต่ละช่วงเวลานั้นเริ่มยากต่อการแก้ไข ในบางครั้งเราจึงถวิลหาช่วงเวลาเหล่านั้นให้กลับมาอีกครั้ง

ความเป็นเด็กนั้นมักจะมาพร้อมความอิสระ อิสระที่เราจะทำอะไรก็ได้เต็มที่ แต่ในบางเรื่องเราก็จะมีเกราะของผู้ใหญ่มาคอยคุ้มกันเราไว้เสมอ มันคือเกราะของความรัก ความเอ็นดู และความเอาใจใส่ ตอนเป็นเด็กเราไม่เคยรู้ไม่เคยเข้าใจเวลาผู้ใหญ่ดูว่ากล่าว เด็กไม่เคยรู้ว่าทำไมทำแบบนั้นไม่ได้ ทำแบบนี้ไม่ได้ ในความคิดของเด็กนั้นจะมีเพียงความอยากรู้ อยากเห็น และหวังสนุกสนาน ไม่มีความคิดที่มากสารพัดเหตุผลประกอบการตัดสินใจได้เหมือนกับผู้ใหญ่ ตอนเป็นเด็กเราจึงจำเป็นต้องมีเกราะป้องกันจากผู้ใหญ่ไว้เคียงข้าง เกราะป้องกันนั้นจะคอยดูแลเมื่อยามเราไม่สบาย คอยบอกคอยสอนเราให้ดำเนินชีวิตในทางที่ดี ที่เหมาะสมและสมควร และตอนนั้นเราก็เชื่อเสมอว่าเกราะเหล่านั้นจะอยู่กับเราตลอดชีวิต

ดังนั้นการสร้างสรรคศิลป์ปะนิพนธ์เรื่องเมื่อฉันยังเป็นเด็ก (When I was young) ชุดนี้เป็นกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรคศิลป์มีกระบวนการแบบ (Style) ประเภทจิตรกรรมสื่อผสม ด้วยกลวิธีเฉพาะตัวโดยการใช้ด้ายและผ้าหลายแบบและหลากสีนำมาสร้างสรรค เพื่อให้เกิดความสำพันธ์ของวัสดุและการนำเสนอเนื้อหา ส่งเสริมและให้อิทธิพลต่อการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์

1. ทศนคติเกี่ยวกับการสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ ความสามารถของมนุษย์ที่จะคิดแก้ปัญหาและพัฒนาจนสามารถประดิษฐ์ผลิตผลใหม่ ๆ การคิดริเริ่มในสิ่งใหม่ เพื่อสนองความต้องการของตนเองและสังคม ดังนั้น การริเริ่มสร้างสรรคจึงเป็นการกระทำที่ก้าวหน้าแปลกจากเดิม ดีขึ้น งดงามยิ่งขึ้น หรือมีคุณค่ายิ่งขึ้น

การที่มนุษย์รู้จักการสร้างสรรค ทำให้โลกได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มีความเจริญก้าวหน้าจนถึงปัจจุบัน และเชื่อว่าโลกจะเปลี่ยนไปสู่ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อไปในอนาคตอย่างไม่หยุดยั้ง ตราบใดที่ยังมีการสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง

จุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้ เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติพิเศษของมนุษย์ จึงมีการศึกษาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของคนเราให้เจริญงอกงาม เพื่อเป็นพื้นฐานนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าของชาติบ้านเมือง เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์สามารถที่จะฝึกฝน ทดลอง ปฏิบัติจนเกิดประสบการณ์ และนำไปสู่การค้นพบแนวทางใหม่ ๆ เพื่อการสร้างงานต่อไป

ผู้สร้างสรรค์จึงรูปถ่ายเก่า ๆ เมื่อสมัยผู้สร้างสรรค์ยังเด็กมาเป็นสื่อในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความทรงจำอันมีค่าและอบอุ่นในวัยเด็กที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์และให้สอดคล้องกับจินตนาการ

2. อิทธิพลจากครอบครัว

ครอบครัว หมายถึง การอยู่ร่วมกันของกลุ่มบุคคลที่เป็นสมาชิก ซึ่งมีความสัมพันธ์กันผูกพันกัน เช่น ความสัมพันธ์ทางสายเลือด หรือการรับเป็นบุตรบุญธรรม สมาชิกที่มีความสัมพันธ์กันและมีบทบาทและหน้าที่แตกต่างกัน เช่น เป็นบิดา เป็นมารดา เป็นสามีหรือภรรยา หรือเป็นบุตร ฯลฯ ซึ่งสมาชิกเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทยได้ให้ความหมายของครอบครัวในเชิงสหวิทยาการดังนี้ (รุจา ภูไพบูลย์, 2537:1-4)

- 1) ด้านชีววิทยา ครอบครัวหมายถึง กลุ่มคนที่มีความผูกพันทางสายโลหิต
- 2) ด้านเศรษฐศาสตร์ ครอบครัวหมายถึง กลุ่มบุคคลที่ใช้จ่ายเงินจากงบประมาณเดียวกัน แม้จะอาศัยอยู่ต่างสถานที่กัน
- 3) ด้านสังคมศาสตร์ ครอบครัวหมายถึง กลุ่มคนที่อยู่ร่วมเคหะสถานหรือบ้านเดียวกันมีปฏิสัมพันธ์ สนใจต่อทุกข์ซึ่งกันและกัน มีความผูกพันกัน มีความรักความปรารถนาดีต่อกัน โดยไม่จำเป็นต้องสืบสายโลหิตเดียวกัน
- 4) ทางกฎหมาย หรือนิติศาสตร์ ครอบครัวหมายถึง ครอบครัวที่ชายหญิงจดทะเบียนสมรสอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งครอบคลุมถึงบุตรและบุตรบุญธรรม กฎหมายยังได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของบิดา มารดา สามี ภรรยา และบุตรที่มีต่อกัน และกำหนดสิทธิในการรับมรดกตามกฎหมาย

สรุปได้ว่าครอบครัวมีลักษณะ ดังนี้

- 1) ประกอบด้วยคนมากกว่า 1 คนขึ้นไป ที่มีความผูกพันกันสัมพันธ์กันทางสายโลหิต หรือกฎหมาย
- 2) ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ในสังคม
- 3) สมาชิกในครอบครัวจะมีบทบาทตามที่สังคมให้ความหมาย เช่น บิดา มารดา บุตร เป็นต้น

2.1 ความสำคัญของครอบครัว

ครอบครัวเป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความรัก ความผูกพันกัน มีปฏิสัมพันธ์กันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่เป็นสถาบันที่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นหน่วยสังคมแรกที่หล่อหลอมชีวิตของคนในครอบครัวให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ครอบครัวเป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคม สังคมจะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอน หล่อหลอมพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความรู้สึก เรียกโดยรวมว่า ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ สร้างและพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในสังคม

สังคมไทยในอดีต สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวจะมีความใกล้ชิดสนิทสนมมีความผูกพัน มีสัมพันธ์ภาพแน่นแฟ้น มีความเคารพนับถือ ให้ความช่วยเหลือ ดูแลกันอย่างทั่วถึง มีการติดต่อไปมาหาสู่หมั่นญาติพี่น้องสม่ำเสมอ ครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขยาย (Extended Family) คือเป็นครอบครัวใหญ่ที่ประกอบไปด้วยญาติพี่น้องของสามีหรือภรรยา เช่น พี่ ป้า น้า อา ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นต้น อยู่รวมในครอบครัวด้วย

ปัจจุบันความเปลี่ยนแปลงในสังคม ส่งผลให้สภาพครอบครัวไทยในอดีตเปลี่ยนแปลงไป เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ครอบครัวปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวเดี่ยว (Nuclear Family) จะมีเฉพาะสามี ภรรยา บุตร และอาจมีผู้ช่วยทำงานบ้าน พ่อแม่ลูก ไม่ค่อยมีความใกล้ชิดกันมากนัก เพราะจะต้องออกไปหารายได้นอกรับมาช่วยจุนเจือครอบครัว ลูกต้องจ้างคนอื่นเลี้ยง หรือให้ญาติดูแล หรือต้องฝากเข้าโรงเรียนก่อนวัยเรียน การไปมาหาสู่กับญาติพี่น้องน้อยลงความผูกพันความเอาใจใส่ซึ่งกันและภายในครอบครัวลดลง สิ่งแวดล้อมภายนอก คือ "กลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากกว่าครอบครัว" ถ้าได้ไปเข้ากลุ่มกับเพื่อนที่ไม่ดีเป็นคนเลวร้าย ปัญหาอื่น ๆ อาจตามมา เช่น ติดการพนัน ยาเสพติดชกข้อใจร ลำสอนทางเพศ ก่ออาชญากรรม เป็นต้น

สภาพที่เกิดขึ้นเช่นนี้สะท้อนให้เห็นถึง "ความล้มเหลวของสถาบันครอบครัว" ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง คือ ความแตกแยกของพ่อแม่ในการครองชีวิตคู่ ความไม่สนใจ ใส่ใจดูแลลูก การทุ่มเทให้กับการทำมาหากิน หรือสิ่งอื่น ๆ มากกว่าลูกปัจจัยเหล่านี้ทำให้เด็กในครอบครัวรู้สึก

ขาดความมั่นคง ขาดความรักความอบอุ่นและขาดรูปแบบที่เหมาะสมที่จะยึดเป็นแนวทางได้ ทำให้เด็กมีโอกาสง่ายต่อการเดิน “หลงทางชีวิต”

ครอบครัวจึงเป็นสถาบันสังคมที่สำคัญที่สุดในการสร้างรากฐานอนาคตให้กับมวลสมาชิก ซึ่งสมาชิกของครอบครัวจะมาป็นสมาชิกของสังคมต่อไปถ้าครอบครัวเข้มแข็งอยู่ได้อย่างมีความสุข ีความสุขตามอัตภาพของแต่ละครอบครัว พออยู่พอกินและมีอยู่มีกิน ครอบครัวก็จะสร้างสมาชิกของครอบครัวที่ดีและมีคุณภาพต่อสังคม

2.2 หน้าที่ของครอบครัว

2.2.1 ตอบสนองความต้องการด้านร่างกายโดยจัดหาสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า เป็นต้น รวมทั้งการดูแลสุขภาพเมื่อจำเป็น

2.2.2 ตอบสนองความต้องการด้านอารมณ์ โดยการให้ความรักความเอาใจใส่ให้แก่สมาชิกในครอบครัว ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะทำให้สมาชิกรู้สึกอบอุ่นใจ มั่นใจ มีคุณค่าในตนเอง มองโลกในแง่ดี มีบุคลิกภาพมั่นคง เนื่องจากได้รับความรักความอบอุ่นตอบสนองความต้องการด้านจิตใจและอารมณ์อย่างเหมาะสม

2.2.3 เลี้ยงดู อบรมสมาชิก ให้สามารถเป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคมเป็นคนดีของสังคม โดยการอบรมสั่งสอนให้คำแนะนำดูแลความประพฤติของสมาชิก เพื่อนำความรู้ทักษะที่ได้รับไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในอนาคต

2.2.4 สืบเชื้อสายหรือการผลิตสมาชิกใหม่เป็นผู้สืบสกุลให้แก่สังคม โดยการทำงาน มีบุตรหรือรับบุตรบุญธรรม ครอบครัวมีบทบาทสร้างสมาชิกใหม่ที่มีคุณภาพสู่สังคม

2.2.5 สร้างฐานะทางเศรษฐกิจและสถานภาพของสังคม โดยการเตรียมสมาชิกที่อยู่ในวัยอันสมควรได้เข้าสังคม และสนับสนุนให้สมาชิกของครอบครัวมีโอกาสเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยมีผู้นำครอบครัวที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการประกอบอาชีพสุจริตและรู้จักเก็บออมเงิน เพื่อให้มีฐานะมั่นคงอยู่อย่างมีความสุข มีสภาพทางสังคมที่ดี

2.3 บทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัวที่มีต่อสมาชิกในครอบครัว

2.3.1 บทบาทหน้าที่ในการกำหนดสิทธิของบุคคล ชายหรือหญิง เมื่อแต่งงานอยู่กินถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ทั้งสองสามี ภรรยา ย่อมต้องมีสิทธิตามกฎหมาย มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ผู้อื่นไม่สามารถละเมิดสิทธิอันชอบธรรมลักษณะนี้ได้ สิทธิตามกฎหมายนี้ เป็นที่ยอมรับทั้งในกฎหมายและจารีตประเพณี

2.3.2 บทบาทหน้าที่ในการสร้างความสัมพันธ์อันดีแก่สมาชิกภายในครอบครัว การที่ชายและหญิงแต่งงานกันตามกฎหมาย ย่อมต้องอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว มีความรักความผูกพันซึ่งกันและกัน ฉันทามีภรรยา เมื่อมีบุตรเกิดขึ้นมา บุตรนั้นย่อมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้

คนทั้งสองครองรักร่วมกันตลอดไป หน้าทีของสามียอมต้องปฏิบัติให้เหมาะสมกับการเป็นพ่อบ้านที่ดี ประกอบสัมมาอาชีพ เลี้ยงดูครอบครัวตามสมควรแก่ฐานะภาพ ภรรยาก็ต้องมีหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ สามีและบุตร เป็นแม่บ้านที่ดี รักและเทิดทูนสามี ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ข้อสำคัญอย่างยิ่งก็คือ สามีภรรยายอมต้องมีหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรที่เกิดมาด้วยความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อให้บุตรของตนเติบโตขึ้นมาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมต่อไป

2.3.3 บทบาทหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู สั่งสอน สมาชิกที่เกิดใหม่ในครอบครัว และถ่ายทอดความรู้และเป็นธุระจัดหาที่เล่าเรียนให้แก่บุตร ตลอดจนการกระทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี เพื่อให้บุตรเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม และนำความรู้ ความสามารถจรจรของสังคมให้พัฒนาสืบต่อไป

2.3.4 บทบาทหน้าที่ในการกำหนดสถานะทางสังคมให้แก่บุตร เมื่อบุตรเกิดมาในครอบครัว สถานภาพเบื้องต้น ได้แก่ การกำหนดเชื้อชาติ ศาสนา เป็นต้น อีกทั้งสถาบันครอบครัวยังมีหน้าที่ในการกำหนดสถานภาพแห่งการเป็นบุตรสมาชิกเกิดมาด้วยทั้งนี้ย่อมมีผลตามกฎหมาย ในการสืบต่อการเป็นทายาทของบิดา มารดา เกี่ยวกับมรดก ซึ่งพึงมีพึงได้ในอนาคต

ภาพประกอบที่ 1 อิทธิพลจากครอบครัว

ภาพประกอบที่ 2 อิทธิพลจากครอบครัว

3. อิทธิพลที่ได้รับจากงานปัก

การปักไหมเป็นงานศิลปะอย่างหนึ่งของกุลสตรี เป็นการตกแต่งเครื่องแต่งกายและเครื่องใช้ในบ้านต่าง ๆ เพื่อให้มีคุณค่าและความงามมากยิ่งขึ้น การปักไหมเป็นงานฝีมือที่ต้องอาศัยความประณีตบรรจง การปักในสมัยก่อนนั้นนิยมปักด้วยมือเพียงอย่างเดียว เพราะถือว่าเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้ความละเอียดเป็นพิเศษ และนิยมปักด้วยไหมสีขาว ผ้าที่นำมาปักก็เป็นสีขาว เพราะเป็นสีที่สวยงาม ต่อมาความนิยมเปลี่ยนแปลงไป เริ่มมีการใช้ด้ายสีต่าง ๆ ปักบนผ้าสีขาว สีชมพู สีครีม หรือสีที่อ่อน ๆ และต่อมามีผู้นิยมการปักไหมมากขึ้น การปักด้วยมือทำได้ช้าไม่ทันกับความต้องการ จึงมีการหันมาใช้วิธีการปักไหมด้วยเครื่องจักรแทน อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าการปักด้วยจักร จะทำได้รวดเร็วกว่า แต่ฝีมือและความละเอียดอ่อนจะสู้การปักด้วยมือไม่ได้ ทั้งนี้การจะเลือกการปักแบบใดขึ้นอยู่กับความนิยม และทัศนคติของผู้สวมใส่

งานปักถือว่าเป็นงานที่มีคุณค่าสูง เพราะคนไทยจะคุ้นเคยกับงานเครื่องทรง และฉลองพระองค์ของเจ้านายชั้นสูง ซึ่งใช้ในงานพระราชพิธีสำคัญ ๆ เช่น ฉลองพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงสะพัก (ผ้าห่มเฉียงป่า) ฉลองพระองค์ชุดไทยของพระบาทสมเด็จพระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ หรือข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่แต่งกายเต็มยศ ซึ่งจะสังเกตเห็นได้จากเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้ประดับเครื่องแต่งกาย จะมีการปักดินตกแต่งงานปักทั้งงดงามวิจิตรบรรจง ที่เห็นได้ชัดเจนอีกอย่างหนึ่ง คือ งานปักตกแต่งเครื่องแต่งกายของนาฏศิลป์ไทย ซึ่งถือเป็นภูมิปัญญาที่มีมาแต่อดีต

การปักตดแต่งบนเสื้อฝ้านิยมปักเป็นลวดลายต่าง ๆ ด้วยวิธีการปักทับบนตะเข็บหรือตามแนวตะเข็บชายเสื้อ กระโปรง หรือใช้การปักลวดลายด้วยจักรแทนการสอย เสื้อที่นิยมตดแต่งด้วยการปักใหม่โดยเฉพาะการปักด้วยมือ ส่วนใหญ่จะเป็นเสื้อที่ใช้ในโอกาสพิเศษ เพราะงานปักเป็นงานที่ต้องใช้ฝีมือ ทักษะความชำนาญ ความอดทน และใช้เวลาในการทำมากกว่าการตดแต่งด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น เสื้อชุดแต่งงาน เสื้อชุดไทย เป็นต้น แต่สำหรับแฟชั่นในปัจจุบันนิยมตดแต่งด้วยการปักเสื้อผ้าชุดกลางวัน ที่มีแบบเรียบ ๆ ไม่หรูหรามากนัก มีผลทำให้การปักใหม่เป็นที่นิยมแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

เทคนิคการปักใหม่ด้วยมือในการปักต่าง ๆ มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ผู้ปักจะต้องคำนึงถึง ไม่ว่าจะเป็น การเลือกใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องมีความสัมพันธ์กัน นอกจากนั้นในขณะที่ปักยังต้องทำด้วยความระมัดระวัง ในการปักใหม่ด้วยมือ ควรร้อยไหมยาวไม่เกิน 18 นิ้ว เพื่อป้องกันไม่ให้ไหมแตกหรือเป็นปมได้ง่าย และช่วยให้ปักได้สะดวก ถ้าใช้ไหมปักประเภทเป็นใจก็จะใช้ความยาวประมาณ 12 นิ้ว ในการเลือกใช้ไหมจะต้องดูให้สัมพันธ์กับเนื้อผ้า ถ้าเป็นผ้าเนื้อหยาบ จะต้องใช้ไหมเส้นโตเพราะถ้าไหมเส้นเล็ก จะทำให้มองไม่เห็น วิธีการปักใหม่บนผ้าเนื้อหยาบหรือละเอียด ควรต้องพิจารณาสายและวัสดุที่จะทำนั้น ๆ ด้วยการทำปมเมื่อเริ่มปัก ควรทำให้เล็กที่สุด หากมีการชอนปมได้ก็ควรทำ เมื่อหยุดการปักครั้งหนึ่ง ๆ ควรผูกปมใหม่ให้แน่น ชอนปลายไหม และตัดให้เรียบร้อย ไม่ควรใช้วิธีโยงไหมเพราะจะทำให้ฝ้ายนและรุงรัง การปักถ้าไหมแตกหรือเป็นมันไม่ควรปักต่อไป ควรเปลี่ยนไหมใหม่ทันที

สำหรับการปักลวดลายบางลายไม่ควรมีการผูกปมให้เห็น ทั้งการเริ่มต้นและการหยุด แต่จะใช้วิธีเริ่มด้วยการเนาประมาณ 3-4 ฝีเข็ม ดึงไหมเบา ๆ ให้พอดีกับปลายเส้นด้าย แล้วเริ่มปักวิธีนี้ จะใช้ได้ดีกับลายปักที่ต่าง ๆ และเมื่อหยุดใหม่ ควรสอดด้ายย้อนกลับในลายที่ปักแล้วทางด้านหลัง ประมาณ 4-5 ฝีเข็ม แล้วย้อนกับอีก 2-3 ฝีเข็ม จึงจะตัดไหมออก

3.1 ประเภทของงานปักใหม่ แยกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภทดังนี้

3.1.1 การปักหน้าเดียว คือ การปักแบบให้เห็นความสวยงามเพียงด้านเดียว ด้านหลังจะห่าง หรือข้ามไปบ้าง หรือมีเส้นไหมยุ่งๆ อยู่บ้าง ก็ไม่เป็นไร แต่ต้องระวังในเรื่องของการข้ามไหม จากลายอันหนึ่งไปยังอีกอันหนึ่งด้วยอย่าข้ามในระยะที่ห่างกันมากนัก เพราะถ้าผ้าที่ใช้ปักเป็นผ้าแพรที่มีเนื้อผ้าบาง จะทำให้มองเห็นเส้นด้ายที่ข้ามปรากฏออกมาด้านหน้า ทำให้หมดความสวยงามไปได้ และยังจะทำให้ลายที่ปักนั้นไม่คงทน อาจทำให้หลุดได้ง่ายไม่ทนทานอีกด้วย การปักหน้าเดี่ยวนี้นักใช้กับลวดลายที่แคบ มีช่วงไหมสั้น ๆ

3.1.2 การปักสองหน้า คือ การปักให้เหมือนกันทั้ง 2 ด้าน ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง นิยมใช้ปักกุบลายแคบ แต่ถ้าลายที่จะปักเป็นลายกว้างหรือลายใหญ่ก็ปักเฉพาะส่วนที่เป็นขอบลาย ก่อนที่จะลงมือปัก จะต้องใช้วิธีการซ่อนปลายด้าย ด้วยการดันไปหาจุดที่เริ่มต้นปัก เพื่อจะได้ไม่ต้องชมวดใหม่ให้เป็นปม และเมื่อปักเสร็จหรือต้องการหยุดการปัก ให้แทงเข็มย้อนกลับไปในลายที่ปักแล้ว จึงตัดไหมให้เรียบร้อย การปักวิธีนี้มักใช้ปักผ้าที่ต้องการให้มองเห็นทั้ง 2 ด้าน เช่น ผ้าเช็ดหน้า ผ้าพันคอ เป็นต้น

3.1.3 การปักแรงเงา การปักวิธีนี้เป็นที่นิยมในปัจจุบัน เพราะเป็นการปักที่สวยงามมากกว่าการปักหน้าเดียว และการปักแบบสองหน้า การปักแรงเงาเป็นการปักเหลือบสีแรงเงาทำให้ดูเหมือนของจริง หรือเหมือนภาพ เช่นรูปดอกไม้ ใบไม้ การปักแรงเงาจะได้ภาพที่สวยงามขึ้น และถ้าใช้ปักรูปสัตว์ต่าง ๆ ด้วยวิธีการปักแรงเงาก็จะทำให้ภาพสัตว์นั้นมองดูเหมือนมีชีวิต ผ้าที่เหมาะสมกับการปักแรงเงา คือผ้าที่เนื้อค่อนข้างหนาจึงจะไม่เกิดรอยย่น แต่ถ้าต้องการใช้ผ้าที่มีเนื้อบางก็มีวิธีแก้ไขได้ โดยการชิงผ้าอีกชิ้นหนึ่งก่อน แล้วจึงเอาผ้าชิ้นที่จะปักนั้นวางทาบลงบนผ้าที่ชิงตั้งแล้วนั้น จากนั้นเนาให้เรียบร้อย เป็นพื้นเดียวกัน เมื่อปักจะได้ไม่เกิดรอยย่น ในการปักแรงเงาต้องระวังเป็นพิเศษในเรื่องของรอยย่น เพราะจะทำให้ลายที่ปักหมดสวยทันที

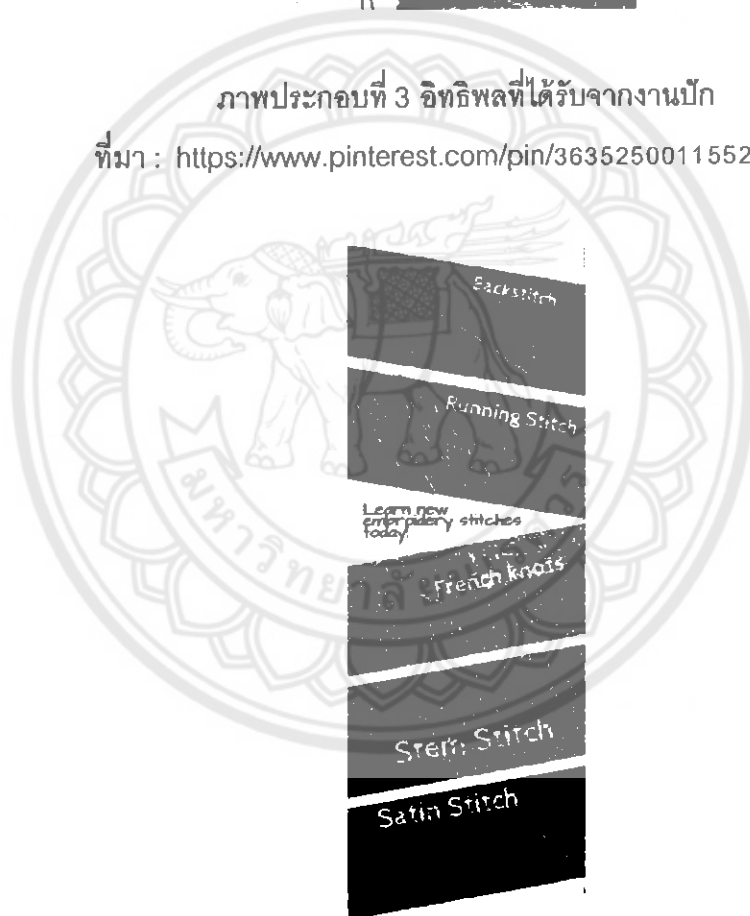
นอกจากนั้นการปักแรงเงาจะต้องใช้ไหมขนาดเดียวกันและชนิดเดียวกัน ไหมที่เหมาะสมกับการปักแรงเงาควรใช้ไหม ดีเอ็มซี ชนิดใจ เพราะมีสีอ่อนแก่ไล่ ๆ กัน อย่างสม่ำเสมอ ง่ายแก่การเลือกใช้ตามต้องการ การใช้ไหมชนิดเดียวกันทั้งลายจะทำให้ได้สีเงาที่สวยงาม เกลียวไหมก็เป็นสิ่งสำคัญที่ควรระวัง เพราะถ้าเกลียวไหมผิดกัน บักลงในที่เดียวกันจะทำให้แลเห็นเป็นตอน ๆ ไม่กลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน

หลักสำคัญในการปักแรงเงา คือ ตั้งต้นปักด้วยสีอ่อนก่อน และต้องพยายามรักษาเส้นของลายให้คงรูป อย่าให้คุด เบี้ยว คอดไปบ้าง โป่งออกมาบ้าง ฝีเข็มที่ปักต้องให้มีช่วงสั้นบ้างยาวบ้างสลับกันไป เมื่อปักด้วยสีอ่อนที่สุดเสร็จแล้ว จึงเริ่มปักแซมด้วยสีแก่กว่าตามกันเป็นลำดับจนเต็มลาย เมื่อเสร็จแล้วก็ได้ลายปักที่มีสีกลมกลืนกัน

ภาพประกอบที่ 3 อิทธิพลที่ได้รับจากงานปัก

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/363525001155299532/>

ภาพประกอบที่ 4 อิทธิพลที่ได้รับจากงานปัก

ที่มา : <https://www.pinterest.com/pin/515732594812473082/>

4. อิทธิพลที่ได้จากความทรงจำ

ความทรงจำ มีความพิเศษที่น่าสนใจคือ ข้อมูลที่เก็บไว้ในสมองหรือที่ใดที่หนึ่งก็ตาม มนุษย์จะไม่มีอาการลืมเลือนของข้อมูลเลยแม้เวลาจะผ่านไปนานเพียงใด เมื่อมีการสื่อสารนำข้อมูลออกมาแสดงภายนอกให้ผู้อื่นรับรู้ยิ่งบ่งบอกถึงความสามารถมากยิ่งขั้น นั่นหมายถึงเพียงแต่นึกชื่อของเหตุการณ์นั้นด้วยข้อความสั้น ๆ ข้อมูลที่เก็บไว้ทั้งหมดก็ถูกถ่ายทอดออกมาอย่างเป็นระเบียบ ไม่มีการตกหล่นของข้อมูลแม้แต่น้อย ข้อมูลที่ถูกจัดแสดงออกมาเป็นบรรยากาศที่มีความรู้สึกถึงอารมณ์ภาพเคลื่อนไหว เปรียบได้ดั่งภาพยนตร์ที่มนุษย์เรียกกันที่เดียว คำถามจึงเกิดขึ้นในใจของผู้สอน ผู้วิจัยงานทางนักวิทยาศาสตร์อธิบายว่าถ้ามนุษย์สร้างการจดจำจากการเรียนรู้เสมือนการจดจำด้วยความทรงจำจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของสมองหรืออย่างน้อยก็ทำให้การบันทึกของสมองมีระเบียบมากยิ่งขึ้นหรือไม่ และถ้าเป็นอย่างที่คาดหวังไว้ มนุษย์จะสร้างรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลอย่างไรให้เหมาะต่อการเก็บเหมือนข้อมูลความทรงจำ ยิ่งคิดก็ยิ่งน่าพิศวงกับการเก็บข้อมูลแบบความทรงจำนี้ และพาให้คิดถึงคำพูดที่ว่าสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมากเท่าใด ยิ่งเสมือนอยู่ไกลจากความเข้าใจของมนุษย์มากเท่านั้น (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย โดย ผศ.ดร.สมชาย ธนสินชยกุล. ประชาคมวิจัย ฉบับที่ 65)

ความทรงจำอันมีค่ามีต้องอาศัยความตั้งใจที่จะจดจำ หากแต่เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ไม่ต่างจากการที่น้ำต้องไหลจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำแม้ความทรงจำจะเกิดขึ้นกับความจริง แต่ว่าความทรงจำหาใช่ความจริงไม่เราคัดเลือกบางส่วนจากความจริง คลุกเคล้าเข้ากับความรู้สึกบ้างสุข บ้างเศร้า ทุกความทรงจำมีการเสกสรรปั้นแต่งของเจ้าของความทรงจำอยู่ในนั้นเสมอ มันทั้งโหดร้ายและสวยงามกว่าความจริง คนเรามักเก็บสะสมความทรงจำดี ๆ เอาไว้มากกว่าความทรงจำแย่ ๆ กระนั้นก็ใช่ว่ามันจะทำให้เรามีความสุขเสมอไป เมื่อหวนคิดถึงความทรงจำดี ๆ ที่มีอาจย้อนคืนกลับมาครอบงำภาพอดีตที่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้อีกแล้ว ความเศร้านั้นก็บังเกิด ความทรงจำมีคุณค่าเพราะอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง หากทุกอย่างไม่แปรเปลี่ยน ทุกความสัมพันธ์ยังอยู่คงเดิม ความทรงจำไม่มีค่าอะไรเราไม่ต้องจดจำอะไรก็ได้ ในเมื่อพรุ่งนี้ก็จะตั่งเดิมชีวิตคือการเดินทางเพื่อสะสมความทรงจำทุก ๆ วัน มีเรื่องราวให้จดใส่หน้ากระดาษเปล่าของชีวิตเพราะจดทุกเรื่องไม่ได้ เราจึงจดเฉพาะสิ่งสำคัญไว้ในใจ เมื่อย้อนกลับมาดูสมุดบันทึกเล่มนี้ ความทรงจำบางอย่างซีดจางไปตามกาลเวลา แต่ร่องรอยของมันก็ช่วยยืนยันกับเราว่าสิ่งสวยงามเหล่านั้นเคยเกิดขึ้นจริง (Wasawat Deemarn เข้าถึงเมื่อ18-11-2012)

5. อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

ลัทธิสำนิจนิยม (Realism) คือทัศนศิลป์ และ วรรณกรรมที่แสดงตัวแบบหรือเรื่องราวตามที่ปรากฏในชีวิตประจำวันโดยปราศจากการสร้างเสริมหรือการตีความหมาย และหมายถึงงานศิลปะที่เผยให้เห็นถึงความเป็นจริงที่อาจจะเน้นความเป็นอัตลักษณ์ด้วย

สำนิจนิยมมักจะหมายถึงขบวนการศิลปะที่เริ่มขึ้นในฝรั่งเศสในคริสต์ทศวรรษ 1850 ความนิยมสำนิจนิยมเพิ่มมากขึ้นเมื่อเริ่มมีศิลปะการถ่ายภาพเกิดขึ้น ที่ทำให้ศิลปินมีความต้องการที่จะสร้างงานที่ดู "แท้จริง" ศิลปินสำนิจนิยมจะมีทัศนคติที่ตรงกันข้ามกับลัทธิจินตนิยมซึ่งเป็นประเภทของศิลปะที่มีอิทธิพลต่องานศิลปะและวรรณกรรมในฝรั่งเศสในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 การไม่ใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการบิดเบือนทำให้ศิลปินสำนิจนิยมมีความเชื่อในปรัชญาของความเป็นจริง และต่อต้านการแสดงออกทางอารมณ์อย่างเกินเลย สำนิจจะและความเที่ยงตรงคือปัจจัยสำคัญของผู้ที่เรียกตนเองว่าเป็นสำนิจนิยม

ลัทธิโพสตีอิมเพรสชันนิสต์ (Post Impressionism) เป็นลัทธิที่เป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแบบสมัยใหม่ โดยรอเจอร์ฟราย (Roger Fry) ศิลปินและนักวิจารณ์ศิลปะชาวอังกฤษ เพื่อบรรยายศิลปะที่วิวัฒนาการขึ้น ในฝรั่งเศสหลังสมัยเอดัวร์มานแน จิตรกรลัทธิประทับใจยุคหลังยังคงสร้างงานศิลปะลัทธิประทับใจ แต่ไม่ยอมรับความจำกัดของศิลปะลัทธิประทับใจ จิตรกรสมัยหลังจะเลือกใช้สีจัด เขียนสีหนา ฝีแปรงที่เด่นชัดและวาดภาพจากของจริง และมักจะเน้นรูปทรงเชิงเรขาคณิตเพื่อจะบิดเบือนจากการแสดงออก นอกจากนั้นการใช้สีก็จะเป็นสีที่ไม่เป็นธรรมชาติและจะขึ้นอยู่กับสีที่จิตรกรต้องการจะใช้ ทั้งนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษางานทัศนศิลป์ของศิลปินตะวันตก ในลัทธิสำนิจนิยมที่แสดงกิจกรรมของคนร่วมกับธรรมชาติในชีวิตประจำวันแสดงรูปทรง สี และบรรยากาศตามสภาพที่มองเห็น มุ่งเน้นถึงเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่พบเห็นในสังคมโดยยกตัวอย่างศิลปินมา 2 ท่าน

เอดัวร์มานแน (ฝรั่งเศส: Édouard Manet, 23 มกราคม ค.ศ. 1832 - 30 เมษายน ค.ศ. 1883) เป็นจิตรกรสมัยอิมเพรสชันนิสต์คนสำคัญของประเทศฝรั่งเศสในคริสต์ศตวรรษที่ 19 มีความสำคัญในการเขียนภาพสีน้ำมัน ผู้เป็นจิตรกรคนแรกในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่เขียนภาพเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของคนทั่วไป มาแนเป็นจิตรกรคนสำคัญที่มีบทบาทในการเปลี่ยนจากการเขียนภาพแบบเหมือนจริง (Realism) ไปเป็นแบบอิมเพรสชันนิสต์

ภาพประกอบที่ 5 Édouard Manet

ที่มา : https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B8%94%E0%B8%B1%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B9%8C_%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B9%81%E0%B8%99

“อาหารกลางวันบนลานหญ้า” (Le déjeuner sur l'herbe) และ “โอลิมเปีย” (Olympia) งานชิ้นเอกสองชิ้นของมาแนเป็นงานที่ทำให้เกิดมีความเห็นขัดแย้งกันมากและเป็นจุดที่ทำให้จิตรกรหนุ่ม ๆ รุ่นนั้นเริ่มหันมาวาดภาพอิมเพรสชันนิสม์ซึ่งในปัจจุบันถือกันว่าเป็นจุดสำคัญของศิลปะที่แยกมาเป็นศิลปะสมัยใหม่

เกิดที่ปารีสเมื่อวันที่ 23 มกราคม ค.ศ. 1832 ในครอบครัวที่มีฐานะดี เออเดนี-เดอซีเร-ฟูร์นีย์เย (Eugénie-Desirée Fournier) แม่ของเอดัวร์เป็นลูกสาวของนักการทูตและเป็นหลานสาวของมกุฎราชกุมารสวีเดนชาลส์ เบอร์นาด็อตต์ (Charles XIV John of Sweden) เขาภุสท์พ่อของเอดัวร์เป็นผู้พิพากษาผู้มีความประสงค์จะให้ลูกชายมีอาชีพเดียวกัน ชาลส์ฟิเนียร์ผู้เป็นลุงเป็นผู้ยุยงให้เอดัวร์เขียนภาพและมักจะพาไปชมภาพเขียนในพิพิธภัณฑสถานลูฟวร์ในปี ค.ศ. 1845 เอดัวร์ก็สมัครเข้าเรียนการวาดเส้นตามคำแนะนำของลุง ที่ที่พบของโตนินพรูสท์ผู้ต่อมาเป็นรัฐมนตรีกระทรวงจิตรศิลป์และกลายมาเป็นเพื่อนสนิทกันตลอดชีวิต

หลังจากการแนะนำของพ่อ ในปี ค.ศ. 1848 เอดัวร์ก็เดินทางไปกับเรือฝึกงานยังรีโอเดจาเนโร แต่หลังจากที่พยายามสอบเข้าราชนาวีไม่ได้สองครั้งพ่อของเอดัวร์จึงได้ยอมให้ลูกหันไปศึกษาทางศิลปะ ระหว่างปี ค.ศ. 1850 ถึงปี ค.ศ. 1856 เอดัวร์ก็ศึกษากับทอมัส คูทวร์ (Thomas Couture) จิตรกรผู้เชี่ยวชาญทางการเขียนภาพประวัติศาสตร์ เมื่อมีเวลาว่างก็จะไปนั่งวาดรูปเขียนแบบภาพเขียนสำคัญๆ ในพิพิธภัณฑสถานลูฟวร์

ระหว่างปี ค.ศ. 1853 ถึงปี ค.ศ. 1856 เอดัวร์ก็เดินทางไปเที่ยวเยอรมนี อิตาลี และ เนเธอร์แลนด์ ซึ่งเป็นโอกาสที่ทำให้ได้รับอิทธิพลการเขียนภาพของจิตรกรชาวดัตช์ ฟร็อนส์ฮาลส์ (Frans Hals) และจิตรกรชาวสเปน เดียโก เบลัซเกซ (Diego Velázquez) และฟรันซิสโก โกยา

ในปี ค.ศ. 1856 เอดัวร์ก็เปิดห้องภาพของตนเอง ลักษณะการวาดภาพในช่วงเวลานี้เป็น ฝีมือแปร่งที่หยาบ ใช้รายละเอียดเพียงเล็กน้อย และยังไม่เริ่มใช้การแปลงโทนสี การวาดยังเป็น ลักษณะแบบสัจจะนิยมที่ริเริ่มโดยกุสตาฟว์กูร์แบ (Gustave Courbet) เอดัวร์เขียนภาพ "คนดื่ม เหล้า" (The Absinthe Drinker) ระหว่างปี ค.ศ. 1858 ถึงปี ค.ศ. 1859 และภาพเขียนที่เป็นหัวเรื่อง ร่วมสมัยเช่น ภาพขอทาน นักร้อง ยิปซี หรือคนในร้านกาแฟ หรือการสู่วัว หลังจากสมัยการเขียน ภาพระยะแรกเอดัวร์ไม่ได้เขียนภาพที่เกี่ยวกับศาสนา ตำนานเทพ หรือภาพประวัติศาสตร์ ตัวอย่าง ภาพเกี่ยวกับหัวข้อเหล่านี้ก็ได้แก่ "พระเยซูถูกเย้ยหยัน" (Christ Mocked) ที่ปัจจุบันอยู่ที่สถาบัน ศิลปะแห่งชาติอเมริกา และ "พระเยซูและเทวดา" (Christ with Angels) ที่ปัจจุบันอยู่ที่ พิพิธภัณฑ์เมโทรโพลิทันที่นครนิวยอร์ก

ภาพประกอบที่ 6 Young Flautist

ที่มา : https://en.wikipedia.org/wiki/The_Fifer

Vincent van Gogh หรือที่คนไทยรู้จักในชื่อ วินเซนต์ แวน โก๊ะ (30 มีนาคม ค.ศ. 1853 - 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1890) เป็นจิตรกรชาวดัตช์ในลัทธิประทับใจยุคหลัง (Post-Impressionism) ที่มี อิทธิพลอย่างมากต่อศิลปะสมัยใหม่ด้วยผลงานที่สีสันสดใสและมีผลกระทบทางอารมณ์ เขามี อาการของโรคจิตกักขังและต้องต่อสู้กับอาการป่วยทางจิตมากขึ้นเรื่อย ๆ ในบั้นปลายชีวิต จนกระทั่งเสียชีวิตด้วยแผลที่ยิงตัวเองเมื่ออายุ 37 ปี

เขาไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับตอนที่เขามีชีวิตอยู่ แต่เริ่มมีชื่อเสียงมากขึ้นหลังจากเสียชีวิตแล้ว ทุกวันนี้เขานับเป็นหนึ่งในจิตรกรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งและเป็นผู้มีอิทธิพลต่อพื้นฐานของศิลปะสมัยใหม่ แวน โก๊ะเริ่มวาดรูปเมื่อเขาอายุย่างเข้า 20 ตอนปลาย และผลงานที่มีชื่อเสียงส่วนใหญ่ของเขาถูกวาดในระยะ 2 ปีสุดท้ายของชีวิต เขาสร้างผลงานมากกว่า 2,000 ชิ้นซึ่งประกอบด้วยภาพเขียน 900 ชิ้น ภาพวาดและแบบร่าง 1,100 ชิ้น ผลงานของเขามีอิทธิพลอย่างมากต่อศิลปะแนวยุคนิยมที่ตามมา ปัจจุบันผลงานหลายชิ้นของเขา เช่นภาพเขียนตัวเอง ภาพทิวทัศน์ ภาพเหมือน และดอกทานตะวัน กลายเป็นส่วนหนึ่งของงานศิลปะที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดและแพงที่สุดในโลก

แวน โก๊ะในวัยหนุ่มทำงานในบริษัทค้าขายงานศิลปะ และเดินทางไปมาระหว่างเมืองเดอะเฮก ลอนดอน และปารีส และหลังจากนั้นเปลี่ยนมาสอนหนังสือในอังกฤษ เขามีความใฝ่ฝันจะเป็นศิษยาภิบาล และได้กลายเป็นมิชชันนารีในเขตท่าเหมืองแร่ในเบลเยียมตั้งแต่ ค.ศ.1879 ในช่วงเวลานั้นเขาเริ่มร่างรูปผู้คนในละแวกนั้น และใน ค.ศ. 1885 เขาเขียนรูป "คนกินมันฝรั่ง" (The Potato Eaters) ซึ่งเป็นผลงานสำคัญชิ้นแรกของเขา ในช่วงเวลานั้นส่วนใหญ่เขาใช้โทนสีที่มืดและไม่มียุ่แวของการใช้สีสดใสที่ทำให้ผลงานในภายหลังของเขาโดดเด่นเลย ในเดือนมีนาคม ค.ศ.1886 เขาย้ายไปปารีสและได้รู้จักกับลัทธิประทับใจ ภายหลังเขาย้ายไปอยู่ทางตอนใต้ของฝรั่งเศสและประทับใจอากาศอบอุ่นกับแดดแรง ๆ ที่เขาพบที่นั่น ผลงานของเขาก็เริ่มมีสีสันสว่างมากขึ้นและพัฒนาไปในรูปแบบที่มีความเฉพาะตัวและเป็นที่ยอมรับเมื่อเขาอยู่ที่เมืองอาร์ลใน ค.ศ.1888

แวน โก๊ะ เกิดเมื่อวันที่ 30 มีนาคม ค.ศ.1853 ที่เมืองซินเดิร์ต (Zundert) ในภูมิภาคบราแบนต์ ประเทศเนเธอร์แลนด์ (เป็นเมืองที่ติดกับชายแดนเบลเยียม) มีพ่อเป็นนักบวชในศาสนาคริสต์ มีพี่น้องด้วยกันทั้งหมด 6 คน เป็นชนชั้นกลางที่มีชีวิตแบบแคบ ๆ ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง เขาเป็นเด็กหนุ่มที่ดูงอแง ไม่คล่องแคล่วเหมือนคนมีปมด้อย ค่อนข้างใจน้อย เขามีนิสัยชอบเก็บตัวและมีอาการของโรควิตกกังวล และยังมีอารมณ์ที่อ่อนไหวง่าย อ่อนโยน มีความเมตตาต่อคนทุกซี่ยาก ทำให้ทุกคนมองเขาว่าเป็นคนเจ้าอารมณ์ น่ารำคาญ เมื่ออายุได้ 16 ปี เขาได้เข้าทำงานที่ห้องภาพแห่งหนึ่งที่เดอะเฮก กับญาติที่ทำงานด้านศิลปะ และเมื่อเขามีอายุได้ 18 ปี เขาก็ถูกส่งตัวไปยังห้องภาพที่สาขาปารีส ด้วยความที่เขาเป็นคนซื่อ และความเบื่อหน่ายที่ทางห้องภาพเอารูปเลว ๆ มาหลอกขายกับคนที่ไม่รู้จักรักศิลปะ เขาถึงกับบอกให้ลูกค้าไม่ให้ซื้อภาพนั้น จนกระทั่งทางร้านไม่พอใจไล่เขาออกจากงานในที่สุด

หลังจากนั้น เขาจึงหันไปศึกษาทางศาสนาอย่างจริงจัง หลังจากสอบเข้าวิทยาลัยศาสนาที่นครอัมสเตอร์ดัมได้ 14 เดือน เขาพบว่าตนเองไม่ได้อะไรอย่างที่ตั้งใจไว้ จึงเลิกเรียนเสียและได้ย้ายไปอยู่ในเมืองถ่านหินในตำบลบอร์นัม เพื่อเทศนาสั่งสอนและช่วยเหลือคนทุกซี่ยากในเมืองนั้น

โดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เขาอุทิศเงินจำนวนหนึ่งให้กับคนทุกข์ยากโดยที่ตนเองมีเงินใช้อย่างจำกัด และต้องกินเศษขนมปัง ทำให้ร่างกายผอมลงและเป็นพิษไข้ เพราะการบริโภคที่ผิดอนามัยและความหนาวเหน็บจากกองไฟกองเล็กที่ไม่อาจสู้กับความหนาวเย็นของอากาศได้ ทำให้ความมั่งคั่งเงิน ๆ ของเขามีมากยิ่งขึ้น

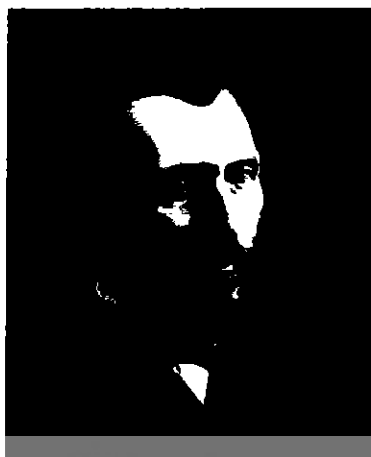
แวน โก๊ะเป็นคนที่พูดไม่เก่ง ทำให้การเทศนาสั่งสอนของเขาไม่อาจจับจิตชาวเมืองได้ ประกอบกับความโง่เขลาของเขาทำให้คนเหล่านั้นมองว่าเขาเป็นคนแปลกแตกต่างจากคนเมือง ทำให้เขาเศร้าใจมาก และศาลพระกิติไม่ยอมแต่งตั้งให้เขาเป็นนักเทศน์ ในที่สุดชีวิตของเขาต้องเร่ร่อนไปอย่างไร้จุดหมาย เขาไม่ยอมแม้กระทั่งที่จะเขียนจดหมายถึงเตโอ น้องชายคนสนิท

จนกระทั่ง ปี ค.ศ. 1880 เขาได้เขียนจดหมายมาบอกกับเตโอ น้องของเขาว่า เขาค้นพบแล้วว่า ศิลปะคือทุกสิ่งทุกอย่างของเขา และเข้ามาแทนที่สิ่งอื่น ๆ จนหมด เขาใช้เวลาเพื่อศึกษามันด้วยตนเองอย่างจริงจัง ก่อนหน้านั้นเขาเคยเขียนรูปมาบ้างแต่ไม่จริงจังเท่าไร แต่ต่อจากนี้ไปมันคือชีวิตจิตใจของเขา

แวน โก๊ะใช้ชีวิตอยู่บนเส้นทางสายศิลปะอย่างลำบากยากแค้น เขายังตัวเองเข้าทางสี่ข้างด้านซ้าย ในวันอาทิตย์ที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1890 หลังจากการเขียน "รูปทางสามแพร่ง" (Wheat Field with Crows) (งานชิ้นนี้อาจจะสื่อถึงการหาทางออกให้กับของชีวิตของเขาเอง ที่เปรียบเสมือนทาง 3 สายที่มาบรรจบกันทำให้เลือกไม่ถูกว่าจะไปทางใดต่อ) ซึ่งเป็นงานชิ้นสุดท้ายของเขาที่ทุ่งนา แต่เขาไม่เสียชีวิตทันที โดยเขาได้เอามือกดปากแผลไว้และเดินกลับมาที่ร้านกาแฟที่เขาพัก

แวน โก๊ะ สิ้นใจในวันอังคารที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 1890 ท่ามกลางความเศร้าโศกเสียใจของเพื่อนๆ ศพของเขาถูกฝังไว้ในสุสานเล็ก ๆ ที่เมืองโฌนร์ชัวร์วอช ทางตอนเหนือของประเทศฝรั่งเศส

หลังจากนั้นอีก 1 ปีต่อมา เตโอ น้องชายก็เสียชีวิตตามพี่ชายของเขาไปเนื่องจากความโศกเศร้าและอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง ศพของเตโอถูกฝังที่เมืองยูเทรคต์ และในอีก 23 ปีต่อมา ภรรยาของเตโอจึงย้ายศพของเขาบางส่วนมาฝังไว้ใกล้ ๆ ศพของฟิน โคค ในที่สุดที่น้องที่รักกันมากก็ได้มาอยู่ด้วยกันในสุสานเล็ก ๆ ที่เมืองโฌนร์ชัวร์วอชค.ศ. 2013 ได้มีการพบผลงานของเขาอีกชิ้นชื่อ "อาทิตย์อัสดงที่มงมาฌูร์" (Sunset at Montmajour) ที่ห้องใต้หลังคาของนักสะสมชาวออร์เวย์

ภาพประกอบที่ 7 Vincent van Gogh

ที่มา : https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9F%E0%B8%B4%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%8B%E0%B8%99%E0%B8%95%E0%B9%8C_%E0%B8%9F%E0%B8%B1%E0%B8%99_%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B8%84

ภาพประกอบที่ 8 Starry Night

ที่มา : <https://artsandculture.google.com/asset/the-starry-night/bgEuwDxel93-Pg?hl=th&ms=%7B%22x%22%3A0.5%2C%22y%22%3A0.5%2C%22z%22%3A8.84680770100972%2C%22size%22%3A%7B%22width%22%3A2.156488996935565%2C%22height%22%3A1.2374999999999994%7D%7D>

จากอิทธิพลที่ได้จากลัทธิของศิลปะ กลุ่มลัทธิสัจนิยม (Realism) และกลุ่มลัทธิประทับใจยุคหลัง (Post Impressionism) โดยได้ศึกษาวิเคราะห์ คุณค่า ความหมายและสาระสำคัญของกลุ่มลัทธิสัจนิยม ที่ได้ส่งผลต่อแนวคิด ความบันเทิงใจ และเนื้อหาเรื่องของศิลปินโพ้นทะเลนี้ โดยแบ่งเป็นประเด็นหลัก ๆ ดังนี้

1. ลัทธิสัจนิยม (Realism) ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจ และแนวทางที่จะสร้างสรรค์ผลงานซึ่งตรงต่อวัตถุประสงค์ คือ การสะท้อนเรื่องราวการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สร้างสรรค์ในรูปแบบกึ่งนามธรรม โดยมีความเป็นจริงตามธรรมชาติของกลุ่มสัจนิยมปรากฏอยู่ในผลงาน และมีผลงานของศิลปินชื่อ Gustave Courbet เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องราว การนำวิถีชีวิตของผู้คนและตัวของศิลปินเอง มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน

2. ลัทธิประทับใจยุคหลัง (Post Impressionism) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องของสีที่ศิลปินในกลุ่มนี้จะเน้นสีจัด เป็นสีที่ไม่เป็นธรรมชาติ โดยจะขึ้นอยู่กับสีที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะใช้

6. อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปิน

เดวิด ฮอกเนย์ (David Hockney) เกิดที่เมืองเบรดฟอร์ด ประเทศอังกฤษ ในปี พ.ศ.2480 เขาเรียนศิลปะที่วิทยาลัยเบรดฟอร์ด ก่อนจะย้ายได้เข้ามาอยู่ที่อเมริกา รัฐแคลิฟอร์เนีย เขาได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในการเรียนศิลปะตั้งแต่เด็ก ๆ ศิลปินที่เขาชื่นชอบตั้งแต่วัยเด็ก ก็มี Picasso, Matisse และ Fragonard เดวิดเป็นทั้งนักวาดภาพ ศิลปินภาพพิมพ์ ช่างภาพและนักออกแบบ เขาประสบความสำเร็จทางด้านศิลปะในกลุ่มศิลปินอังกฤษตั้งแต่วัยหนุ่ม พ.ศ.2502 เขาเรียนปริญญาโททางศิลปะ ในลอนดอน เขาทดลองวาดภาพในรูปแบบที่แตกต่างกว่ายุคสมัยรวมทั้งวาดภาพนามธรรม ภาพของเขาได้รับรางวัลตั้งแต่เป็นนักศึกษา และถูกซื้อไปโดยนักสะสมงานศิลปะ ในปีพ.ศ.2513 เขาเริ่มสนใจและทำงานเกี่ยวกับการถ่ายภาพ การสร้างภาพตัดปะพ.ศ. 2554 เขาได้รับเลือกเป็นศิลปินอังกฤษมีอิทธิพลมากที่สุดของศตวรรษที่ 20

การจัดองค์ประกอบของภาพ ที่ไม่มีอะไรซับซ้อน เรียบง่าย แต่แฝงไว้ด้วยความหมายที่ซ่อนอยู่ สะท้อนอารมณ์ที่มีต่อสถานที่นั้น ๆ อย่างตรงไปตรงมา บางที่อาจพบว่าความรู้สึกของคนในภาพได้ส่องประกายแห่งความคิดถึงผู้ชม พร้อมทั้งจะเล่าเรื่องความเป็นมาอย่างยืดยาว ราวกับมีวนเทปที่ไม่มีวันสิ้นสุดและย้อนกลับซ้ำที่เดิมอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย แม้จะเป็นคนแปลกหน้าต่อกันก็ตามส่วนใหญเป็นภาพเขียนที่เสนอความคิดล้วน ๆ ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร เดาท่างไม่ถูกพบแล้วรู้สึกฉงน และต้องการทราบความหมายในทุกอณูของสีที่ระบายลงบนเฟรมผ้าใบกันเลยทีเดียว

ภาพประกอบที่ 9 David Hockney

ที่มา : <https://www.apollo-magazine.com/david-hockney-and-alex-katz-two-great-colourists-on-top-form/>

ภาพประกอบที่ 10 Portrait of an Artist

ที่มา : <http://www.artnews.com/2017/02/10/from-the-archives-david-hockney-paints-a-portrait-in-1969/>

Sarah K. Benning เป็นศิลปินชาวอเมริกา อาศัยอยู่ในประเทศสเปน เธอได้เข้าเรียนโรงเรียนของสถาบันศิลปะแห่งซิดาโก หลังจากที่ได้รับจบการศึกษา ในปี 2013 ซาราห์ ค้นพบ ความรักของเธอ สำหรับการเย็บปักถักร้อยเป็นงานอดิเรกที่ผ่อนคลาย เพลิดเพลิน ขณะที่ทำงานเป็น พี่เลี้ยงเต็มเวลา การเย็บปักถักร้อยได้เป็นงานอดิเรกของเธอ โดยผลงานของศิลปิน แต่ละชิ้นจะเป็น

ภาพประกอบมากกว่าสิ่งทอมักจะทิ้งเย็บแบบดั้งเดิมและเทคนิคที่โปรดปรานของรูปร่างหน้า
รูปแบบที่เล่นและเรื่องของความร่วมสมัย เน้นเกี่ยวกับองค์ประกอบและการเลือกสีสดช่วยให้การ
ทำงานของเธอและมีชีวิตชีวา

ภาพประกอบที่ 11 กลวิธี บักผ้าบนสะดึงไม้
ที่มา :

https://www.google.co.th/search?q=Sarah+K.+Benning&rlz=1C1CHBF_enTH781TH781&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=0ahUKEwjhtKM1aPbAhWVbn0KHYKDDDDwQ_AUI-CigB&biw=1366&bih=613#imgrc=d1kD_t5Dc8PYJM:

จากอิทธิพลที่ได้จากผลงานศิลปิน ศิลปินที่นำมาศึกษามีชื่อว่า David Hockney เป็นศิลปินชาวอังกฤษ ในผลงานมีรูปแบบของรูปทรงนามธรรม มีการถ่ายทอดเรื่องราวของชีวิตประจำวัน และยังมี การจัดองค์ประกอบของภาพ ที่ไม่มีอะไรซับซ้อน เรียบง่าย แต่แฝงไว้ด้วยความหมายที่ซ่อนอยู่ และศิลปิน Sarah K. Benning เป็นศิลปินชาวอเมริกา ที่มีกลวิธีและเทคนิคที่น่าสนใจ ดังนั้นผู้สร้างสรรคจึงได้นำมาศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ต่อไป

7. อิทธิพลที่ได้จากผลงานของศิลปินไทย

สำหรับบทบาท งานปักผ้าในสายตาของเธอคืองานศิลปะมากกว่างานฝีมือ มันคือการวาดภาพสื่อสารเรื่องราวด้วยเข็มแทนดินสอ ลงบนผืนผ้าแทนกระดาษ โดยเน้นฟังเสียงจากใจมากกว่าเรื่องเทคนิคตามตำรา นพเก้าชอบปักผ้าเป็นรูปผู้คน เลือกใช้สีสั่นละลานตา ผสมผสานวัสดุอื่นอย่างลูกบิดและขนนกเข้ากับเส้นด้าย ผลงานแต่ละชิ้นของเธอเกิดจากความรู้สึกที่อยากเล่าเรื่อง

แล้วเริ่มวาดภาพ ออกแบบลายคร่าวๆ ลงกระดาษลอกลาย (Tracing Paper) ถอดลายจากกระดาษลงบนผืนผ้า แล้วลงมือปักโดยเน้นการดันสอดมากกว่าปักตามภาพจริง งาน 1 ผืนใช้เวลาประมาณ 3 สัปดาห์ อย่างไรก็ตาม นพแก้วไม่ได้รับงานปักตามสั่ง ยกเว้นงานปักผ้าเป็นปกหนังสือที่เธออยากทำ รวมถึงผ้าที่ปักแล้วก็ไม่ได้นำมาทำเป็นสิ่งของที่ขายได้อย่างเสื้อและกระเป๋า (ทั้งที่เรามั่นใจมากว่าถ้าทำขายต้องมีคนอยากซื้อแน่) แต่ปล่อยให้มันเป็นผืนผ้างดงาม สะสมไว้เรื่อย ๆ เพื่อจัดนิทรรศการในอนาคต

"เวลาเราทำงานกราฟิก วาดรูปในคอมพิวเตอร์ ความเป็นดิจิทัลมันหยาบมาก ไฟดับสักครั้งก็หายไปแล้ว อันไหนไม่ชอบก็กดย้อนกลับได้ทุกอย่าง เราารู้สึกว่ามันไม่จริง แต่การปักผ้ามันคือความจริง ต้องทำถึงจะได้ อยากได้เท่าไรก็ต้องแทงเข็มเท่านั้น มันไม่มีคำสั่งอัตโนมัติ ไม่มีคำสั่งเพิ่มจำนวนคุณสอง สิ่งนี้ช่วยให้เรายอมรับความจริง เพราะไม่มีอะไรมาช่วยเราได้เลย ก็ต้องนั่งปักไป แล้วพอเรายอมรับได้ ไม่โมโหกับความช้า เราก็ไม่โมโหกับคนอื่น เจอคนอื่นทำอะไรมา เราก็พยายามหาเหตุผลเพื่อมาเข้าใจ ช่วยให้เราปล่อยวางได้มากขึ้น และเมื่อทำเสร็จ เราก็จะได้ชิ้นงาน "ได้ความนับถือตัวเอง"

ภาพประกอบที่ 12 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานศิลปินไทย

ศิลปิน นพแก้ว เนตรบุตร กลวิธี ปักผ้าบนสะดึงไม้

ที่มา : <http://www.adaymagazine.com/articles/port-6>

จากอิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปินไทย โดยได้ศึกษาวิเคราะห์ คุณค่า ความหมาย และสาระสำคัญของศิลปินกลุ่มนี้ ที่ได้ส่งผลต่อแนวคิด ความบันดาลใจ และเนื้อเรื่องของศิลปนิพนธ์ชุดนี้ โดยแบ่งเป็นประเด็นหลัก ๆ ดังนี้

ผลงานของศิลปิน นพแก้ว เนตรบุตร มีความเชี่ยวชาญด้านทักษะการเย็บปักโดยเฉพาะภาพกราฟิกของสัตว์และคนเป็นอย่างดี ผู้สร้างสรรค์จึงนำมาเป็นแนวทางในการศึกษา

องค์ประกอบในงานจิตรกรรม และศึกษากลวิธีการปักเย็บด้วยไหมพิเศษที่ปักออกมาแล้วมีความสวยงาม

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด 'เมื่อฉันยังเป็นเด็ก' (When I was young) ผู้สร้างสรรค์มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความทรงจำในวัยเด็กของผู้สร้างสรรค์เองโดยให้สัมพันธ์กับส่วนเนื้อหาจนเป็นเอกภาพ โดยการประสานทัศนธาตุทางศิลปะต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ด้วยกลวิธีเฉพาะของผู้สร้างสรรค์โดยกระบวนการสร้างสรรค์ได้กำหนดเป็นลำดับขั้นตอนคือเริ่มจากการรวบรวมข้อมูลการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำภาพแบบร่างและปรับปรุงแก้ไข ขยายภาพผลงานจริงจากภาพแบบร่างและปฏิบัติงานจริงจนเสร็จสมบูรณ์

กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เป็นการศึกษาค้นคว้าทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะในเชิงวิชาการ จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการบันทึกข้อมูลการค้นคว้าและผลสำเร็จต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อเป็นแนวความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. ขั้นตอนการศึกษาระบบการสร้างสรรค์
3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1.1 วิธีดำเนินการวิจัยแบบสร้างสรรค์

- 1.1.1 กำหนดหัวข้อเรื่องการวิจัยแบบสร้างสรรค์ ที่ผู้สร้างสรรค์เองมีความสนใจในการนำมาเป็นเนื้อหา แนวเรื่องในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
- 1.1.2 ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเอกสาร ภาพศิลปะที่เป็นความบันเทิงหรือเกี่ยวข้องกับกระบวนการวิจัยแบบสร้างสรรค์ที่เป็นข้อมูลจริงหรือจากสื่อ อินเทอร์เน็ต เอกสารสิ่งพิมพ์ และภาพถ่ายรวมทั้งผลงานศิลปะต่าง ๆ
- 1.1.3 ดำเนินการศึกษปฏิบัติการณ์เขียนภาพแบบร่าง (Sketch) เป็นการศึกษาและค้นหารูปร่าง รูปทรง เพื่อการพัฒนาองค์ประกอบศิลปะที่มีเอกภาพและเหมาะสม
- 1.1.4 ดำเนินการศึกษาดูทดลองในกระบวนการกลวิธี ในการสร้างสรรค์ภาพผลงาน เพื่อแสวงหาอัตลักษณ์เฉพาะแบบอย่างให้แก่ตนเอง
- 1.1.5 นำภาพแบบร่าง (Sketch) และกลวิธีที่เกิดจากการศึกษาทดลองนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำวิพากษ์วิจารณ์ และคำแนะนำต่าง ๆ ไปสู่การพัฒนาปรับปรุง และแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.1.6 จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ สำหรับใช้ในการปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปนิพนธ์ ได้แก่ เฟรมไม้ ใหมพรม ด้ายเย็บผ้า ฝ้าย และอุปกรณ์ในการปัก ฯลฯ

1.1.7 ดำเนินการวางแผนปฏิบัติการขยายผลงาน โดยนำภาพแบบร่าง (Sketch) มาขยายลงบนผืนผ้าและเริ่มทำการเย็บตามที่กำหนดไว้ในภาพร่าง

1.1.8 ดำเนินการวางแผนการปฏิบัติขยายผลงานตามที่กำหนดไว้ในภาพร่าง พร้อมทั้งนำเสนอผลงานที่ทำอยู่ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและประเมินผลวิพากษ์วิจารณ์ และให้ข้อคิด คำแนะนำต่างๆตามกำหนดปฏิทินตามตารางการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุงและ แก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

1.1.9 ดำเนินการบันทึกข้อมูล รายงานผลในขั้นตอนกระบวนการกลวิธี การ ปฏิบัติงานตลอดจนการพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อ ใช้เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานให้ก้าวหน้าอย่างมีลำดับขั้นตอนต่อไป

1.2 กรอบแนวคิดในการวิจัยแบบสร้างสรรค์

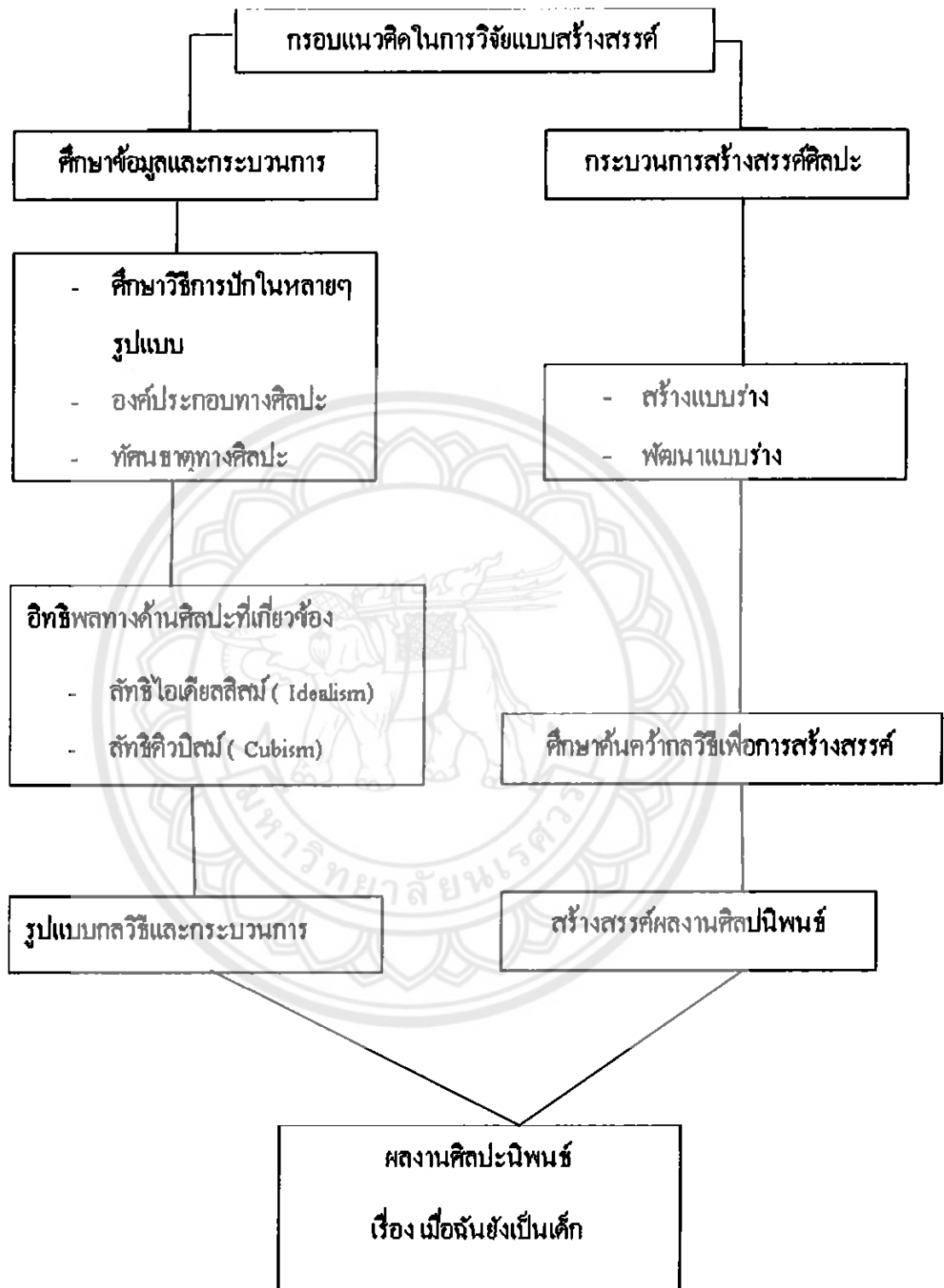
1.2.1 ศึกษาข้อมูลสนับสนุนแนวคิดในการสร้างสรรค์

1.2.2 กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ

1.2.3 พัฒนาผลงานสร้างสรรค์

1.2.4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

1.2.5 สรุปรายงานผลการดำเนินงานวิจัยแบบสร้างสรรค์

กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัย

2. ขั้นตอนการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการแสดงการเป็นตัวแทนของชีวิต โดยเลียนแบบรูปทรงจากธรรมชาติเพื่อแสดงแก่นสารที่มีอยู่ในสิ่งต่างๆ หรือรูปทรงนั้นๆมากกว่าเพียงเพื่อการเลียนแบบรูปร่าง รูปทรงภายนอกสิ่งนั้น ๆ จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีกส่วนหนึ่ง เราเรียกว่า องค์ประกอบส่วนแรกว่ารูปทรง หรือองค์ประกอบทางรูปธรรมและส่วนหลังที่เรียกว่า เนื้อหา หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้นองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างศิลปะก็คือ รูปทรงกับเนื้อหา

2.1 เส้น (Line)

เส้นในผลงานซ้ำพเจ้าเป็นส่วนประกอบสำคัญในการแสดงรูปทรง เส้นเกิดจากเส้นด้ายที่มีขนาดและชนิดที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดเป็นเส้นขนาดเล็กใหญ่แตกต่างกันออกไปเป็นจังหวะแสดงรูปทรงและพื้นที่ว่าง เป็นตัวกำหนดผลงานเป็นส่วน ๆ โดยใช้จังหวะการซ้ำ จัดองค์ประกอบเส้นทั้งแนวตั้งและแนวนอนความงามจึงปรากฏจากเส้นโดยสำคัญ

2.2 สี (Color)

เป็นการใช้สีต่างวรรณะกันไป ไม่มีการใช้ระดับอ่อนแก่ มีการเลือกใช้สีที่ตัดกันที่ไม่ใช่คู่สี เช่น การใช้สีเหลืองมาพร้อมกับสีแดง ม่วง และสีขาว เป็นต้น โดยสีที่นำมาใช้นั้นต้องตรงตามแบบร่างไม่มากนักน้อยเพื่อแสดงถึงช่วงเวลานั้นออกมาได้อย่างเต็มที่

2.3 รูปทรง (Form)

คือ สิ่งที่ได้เห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ เป็นงานประเภทจิตรกรรมสื่อผสม ให้สุนทรียภาพต่อความรู้สึกอบอุ่น ความทรงจำ และสร้างความสุขทางตาส่งต่อไปที่จิตใจ พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ความรู้สึกหรือปัญญาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตใจ

โครงสร้างทางรูป

ทัศนธาตุ (Visual Elements) เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ผู้สร้างสรรค์จะนำมาประกอบกัน เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องที่เป็นจุดหมายนั้น การปัก การจัดระเบียบ หรือการประสานกัน จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ของเอกภาพ เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ทัศนธาตุหลักที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

2.3.1 จุด (Dot/Point) ตัวผู้สร้างสรรค้นำจุดมาใช้ในงาน ที่ปรากฏเป็นการปักที่มี ร่องรอย ขนาด และทิศทางต่างๆกระจายทั่วทั้งภาพ จนเกิดเป็นรูปทรงที่มากไปด้วยสีสัน แทรกซ้อน ด้วยลักษณะที่แปลกตา ด้วยทัศนธาตุและรูปทรงที่ประสานกัน

2.3.2 เส้น (Line) ผลจากการปักเรียงติดต่อกัน จนเกิดเป็นเป็นมิติของเส้น และ ด้วยการนำมาประกอบกันให้ปรากฏเป็นรูปทรงได้ ซึ่งเส้นแต่ละชนิดก็ให้ ความหมายและความรู้สึก กันออกไป ตัวผู้สร้างสรรค้้นั้นได้นำเส้นมาใช้ในงาน มีทั้งเส้นตรง เส้นนอน เส้นโค้ง เส้นเฉียง เส้น สามารถแสดงอาการความรู้สึกด้วยตัวของมันเอง

2.3.3 น้ำหนัก (Tone) ในงานของผู้สร้างสรรค้้นั้น มีการใช้น้ำหนักที่เกิดจาก จุด เส้น สี ที่ประสมประสานกันแล้วแสดงค่าความอ่อนแก่ของรูปทรง ในการแบ่งระยะเพื่อให้เกิดมิติ โดยใช้สีอ่อน เข้มมากำหนดในบริเวณที่ถูกแสงสว่างหรือเป็นเงา

2.3.4 ที่ว่าง (Space) ในงานของผู้สร้างสรรค้แสดงถึงลักษณะที่ว่างซึ่งผู้ สร้างสรรค้กำหนดเพื่อให้มีบรรยากาศในงานและไม่ให้ต้งงานดูแน่นเกินไป จนทำให้งานไม่มีตัวตน หรือตัวรอง

2.3.5 สี (Color) สีเป็นทัศนธาตุที่สำคัญที่ผู้สร้างสรรค้นำมาใช้ในงานจิตรกรรม สีผสม สีมีบทบาทที่เข้าไปผสมผสานต่อลักษณะการสร้างสรรค้ เพราะสีส่งผลต่อการรับรู้ และ เสริมสร้างความเปลี่ยนแปลงของอารมณ์ความรู้สึก ของคนเราได้

2.3.6 ลักษณะผิว (Texture) มีลักษณะผิวที่เป็นของจริง เป็นลักษณะผิวที่สามารถ สัมผัส และจับต้องได้จากผิวของเส้นด้ายและตัวผ้าที่นำมาสร้างสรรค้ เมื่อมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่ามี ลักษณะละเอียด และขรุขระ

2.4 โครงสร้างทางวัตถุ

ในการสร้างสรรค้ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด เมื่อฉันยังเป็นเด็ก ในกลวิธีจิตรกรรมสีผสมการ เย็บปัก วัสดุที่ผู้สร้างสรรค้ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค้ผลงานมีดังต่อไปนี้

2.4.1 ไหมพรม (Yarn) วัสดุใช้สร้างรูปทรง เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ลงบนตัวงาน

ภาพประกอบที่ 13 ไหมพรม

ที่มา : http://decor.mthai.com/app/uploads/2013/12/il_570xN.342212472.jpg

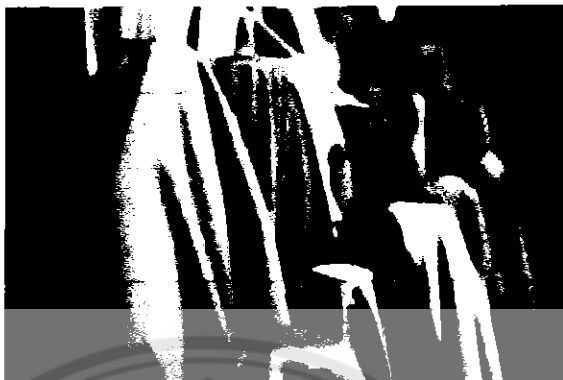
2.4.2 ด้ายปักผ้า (Thread) วัสดุใช้เก็บรายละเอียดส่วนต่าง ๆ ของตัวคน รวมไปถึง ถึงเก็บรายละเอียดบนลายผ้า

ภาพประกอบที่ 14 ด้ายปักผ้า

ที่มา : https://encrypted-tbn1.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcRdV72FZXHyr6GujjVxSi_EqwgpcdY5ZlemoD2_xZnPUvGwf6Hy

2.4.3 ผ้า (Fabric) วัสดุใช้รองรับและชิงเฟรม ทำหน้าที่สร้างพื้นที่ว่างในผลงาน

ภาพประกอบที่ 15 ผ้า

ที่มา : <https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcSYLEgMZx5rMNaym6a7IUV671HUKmrr1f0bbz7AWqIRvCVnMYzn>

2.4.4 สดิ่งไม้ (Frame) วัสดุใช้ซึ่งผ้าเวลาปักลายละเอียดลงบนตัวงาน

ภาพประกอบที่ 16 สดิ่งไม้

ที่มา : <http://www.bloggang.com/data/iamlady/picture/1460535490.jpg>

2.4.5 ผ้าลูกไม้ (Lace) วัสดุใช้ซึ่งเฟรมเพื่อสร้างพื้นผิว

ภาพประกอบที่ 17 ผ้าลูกไม้

ที่มา : http://www.villamarketzone.com/prd-img/6344_30Jan2016331921_1.jpg

2.4.6 เข็ม (Embroidery needle) วัสดุใช้สร้างรูปแบบการปักให้เกิดขึ้นตาม ความคิดของผู้สร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 18 เข็ม

ที่มา : data:image/jpeg;base64,/9j/4AAQSkZJRgABAQAAQABAAD/

กลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม คือกลวิธีการเย็บปักที่สามารถปักในลักษณะต่างๆ ให้เกิดลวดลายพื้นผิวที่พิเศษ เกิดเป็นผลงานในอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ต่างจากการระบายสีลงบนผืนผ้าใบ

2.5 เนื้อหา (Content)

เนื้อหาผสมเรื่อง เป็นรูปแบบผลงานที่มีลักษณะเหมือนจริง เกี่ยวกับความทรงจำและความผูกพัน ที่มีลักษณะแสดงคตินิยมผสมผสานกับแนวรูปแบบความคิดเป็นการบูรณาการระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด โดยใช้รูปร่างจริงมาสร้างสรรค์ผลงาน

2.5.1 เรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาเรื่องความทรงจำและความผูกพัน โดยใช้การเย็บปักลงบนผ้าเพื่อแสดงออกในงาน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ชิ้นงานศิลปะในรูปแบบเหมือนจริง

2.5.2 แนวเรื่อง เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางด้านงานศิลปะที่เน้นจากความทรงจำและความผูกพันจากภาพถ่าย เป็นเนื้อหาสาระหรือแนวทางของการสร้างสรรค์มากกว่าเนื้อเรื่อง ที่มีความอบอุ่น ความผูกพัน และความทรงจำ

2.5.3 เนื้อหา คือ ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ เนื้อหาของงานศิลปะเกิดจากประสานกันอย่างมีเอกภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง

เนื้อหาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรงทางศิลปนิพนธ์ชุด เมื่อฉันยังเด็ก มีเนื้อหาภายในที่ใช้ทัศนธาตุเป็นส่วนใหญ่นั้นก็คือเส้น สี และการใช้พื้นที่ว่างเพื่อให้เกิดความกลมกลืนของการประสานภายในภาพได้อย่างลงตัว ผู้สร้างสรรค์ใช้ด้ายหลากสีเส้น เพื่อที่จะโน้มน้าวอารมณ์ความรู้สึกของผู้ชมให้คล้ายคลึงตามกับแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ ที่ต้องการแสดงความทรงจำออกมาอย่างอบอุ่น

2) เนื้อหาภายนอก เป็นเรื่องราวที่มีลักษณะเหมือนจริง เป็นภาพของผู้สร้างสรรค์และคนในครอบครัวที่อยู่ในอิริยาบถต่างๆของภาพ ที่แสดงในลักษณะท่าทางอารมณ์ความรู้สึกด้วยสีเส้น มีความเป็นเอกภาพของเรื่องกับรูปแบบที่แสดงออกในงานอยู่ในรูปแบบสมมาตรของทั้งสองข้างเท่ากัน มีจุดเด่นคือตัวคนจะอยู่ตรงกลาง และมีขนาดใหญ่ มีพื้นที่บรรยากาศเป็นพื้นที่ว่างอยู่ภายในงาน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์เรื่อง เมื่อฉันยังเด็ก ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างผลงานจิตรกรรมสื่อผสมให้เกิดเอกภาพ ซึ่งมีองค์ประกอบและวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 การจัดองค์ประกอบทางศิลปะ เป็นหลักสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรค์ และผู้ศึกษางานศิลปะ เนื่องจากผลงานศิลปะใด ๆ ก็ตามล้วนมีคุณค่าอยู่ 2 ประการ คือคุณค่าทางด้านรูปทรง และคุณค่าทางด้านเรื่องราวคุณค่าทางด้านรูปทรงเกิดจากการนำเอาองค์ประกอบต่าง ๆ ของศิลปะหรือทัศนธาตุ อันได้แก่ เส้น สี แสงและเงา รูปว่าง รูปทรง พื้นผิว ฯลฯ มาจัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม ซึ่งแนวทางในการนำองค์ประกอบต่าง ๆ มาจัดรวมกันนั้นเรียกว่าการจัดองค์ประกอบศิลป์ (Art Composition) โดยมีลักษณะการจัดตามที่จะกล่าวดังต่อไปนี้ อีกคุณค่าหนึ่งของงานศิลปะ คือคุณค่าทางด้านเนื้อหาเป็นเรื่องราว หรือสาระของผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการที่จะแสดงออกมาให้ผู้ชมได้สัมผัส และรับรู้โดยอาศัยรูปลักษณะที่เกิดจากการจัดองค์ประกอบศิลป์นั่นเอง

ดังนั้นการจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้งานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

การจัดองค์ประกอบของศิลปะมีหลักที่ควรคำนึงอยู่ 5 ประการ คือ

3.1.1 สัดส่วนของภาพ (Proportion) ที่ปรากฏในการสร้างสรรค์มีความกลมกลืนกันอย่างพอดี ส่วนที่เล็กสัมพันธ์กับส่วนที่ใหญ่กว่า ส่วนที่ใหญ่สัมพันธ์กับส่วนรวม ทำให้รูปทรงต่างๆ ที่สร้างสรรค์ขึ้นมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับทุกสิ่งอย่าง อย่างลงตัว

3.1.2 ความสมดุลของภาพ (Balance) ผู้สร้างสรรค์ใช้ความสมดุลแบบอสมมาตรเป็นความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน เป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดวางซึ่งมีลักษณะซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกันใช้องค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน

3.1.3 จังหวะลีลาของภาพ (Rhythm) การซ้ำกันของจังหวะที่เป็นระเบียบ มีช่องว่างของการปักเรียงอย่างเท่า ๆ กันมีความซับซ้อนกัน เกิดจากการเคลื่อนไหวต่อเนื่องของเส้น และรูปทรง

3.1.4 การเน้นหรือจุดเด่นของภาพ (Emphasis) ด้วยการจัดองค์ประกอบรูปทรงขนาดใหญ่ให้อยู่โดดเดี่ยวออกจากกลุ่มของการปักที่มีขนาดเล็ก เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้น ซึ่งจะทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์ ลงตัว และน่าสนใจมากขึ้น

3.1.5 เอกภาพ (Unity) ความเป็นหนึ่งเดียวกันขององค์ประกอบ ทั้งด้านรูปลักษณะและเนื้อหาเรื่องราว จัดระเบียบของรูปทรงต่าง ๆ มีความเป็นหนึ่งเดียวกันของภาพ ผลงาน การรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพและมีระเบียบขององค์ประกอบทางศิลปะเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของผู้สร้างสรรค์ออกมาได้อย่างชัดเจน

เอกภาพของรูปทรงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะเพราะเป็นสิ่งที่ใช้สื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราวความคิดและอารมณ์

ดังนั้นกฎเกณฑ์ในการสร้างเอกภาพในงานศิลปะเป็นกฎเกณฑ์เกี่ยวกับธรรมชาติซึ่งมี 2 หัวข้อ คือ

1) กฎเกณฑ์ของการขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

- การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิดและการขัดแย้งกันขององค์ประกอบต่างชนิดกัน

- การขัดแย้งของขนาด
- การขัดแย้งของทิศทาง
- การขัดแย้งของที่ว่างหรือ จังหวะ

2) กฎเกณฑ์ของการประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืน ให้สิ่งต่าง ๆ เข้ากันได้อย่างสนิท เป็นการสร้างเอกภาพจากการรวมตัวของสิ่งๆ ที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่ควรนำมาใช้ในการประกอบเข้าด้วยกันคือ จุด เส้น รูปว่าง รูปทรง สี ลักษณะผิวส่วนประกอบต่างๆ ของศิลปะนำมาจัดประสานสัมพันธ์กันให้เกิดคุณค่าทางความงาม หรือที่เรียกว่าองค์ประกอบศิลป์ (Composition)

จึงสรุปได้ว่า ข้อมูลองค์ประกอบศิลป์ และทัศนธาตุนั้นเป็นตัวช่วยเสริมให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจในอุดมการณ์ที่ได้ชม และรับรู้ในความงามที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปลักษณะพื้นผิว สี และสัดส่วนของรูปว่าง รูปทรง ศิลปะประกอบสำคัญอยู่ 2 ส่วน คือส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็น หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส อีกอย่างคือการแสดงออกมันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุ อีกส่วนหนึ่งแล้วเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่ารูปทรง (Form) หรือองค์ประกอบทั้งรูปธรรมและอีกส่วนคือเนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบนามธรรมดังนั้น องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างหลักของศิลปะ ก็คือรูปทรงกับเนื้อหา

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนเนื้อหา

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุด เมื่อฉันยังเป็นเด็ก ผู้สร้างสรรคได้หยิบยกนำมาจากรูปถ่ายเมื่อสมัยผู้สร้างสรรคยังเป็นเด็กที่ถ่ายร่วมกับครอบครัวมาสร้างสรรคผลงาน โดยใช้ทัศนธาตุ เรื่องของรูปว่าง รูปทรง เส้น และสีที่สะท้อนอารมณ์ ให้ความรู้สึกถึงความอบอุ่นภายในครอบครัว

3.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนรูปทรง

การสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ชุด เมื่อฉันยังเป็นเด็ก ผู้สร้างสรรคได้ใช้ทัศนธาตุและวิธีการดังต่อไปนี้

1) เส้น ในงานของผู้สร้างสรรคลักษณะของเส้นที่นำมาใช้งาน คือ เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบทำหน้าที่กำหนดทิศทางเคลื่อนไหวภายในภาพ ได้แก่ เส้นการปักเย็บที่เรียงกันมีลักษณะเป็นแนวตั้ง แนวนอน สร้างจังหวะเชื่อมโยงให้มีเอกภาพ

2) สี ในงานสร้างสรรคมีดังต่อไปนี้

- ความเป็นสี (Hue) ผู้สร้างสรรคได้กำหนดการใช้สีของผลงานโดยรวมให้แสดงความรู้สึกถึงความอบอุ่นและความสุข โดยใช้สีวรรณะอุ่น 30 % ได้แก่ สีแดง สีส้ม สีชมพู สีม่วง และวรรณะเย็น 70 % ได้แก่ สีขาว สีเหลือง สีฟ้า สีไซ้ เป็นต้น

- น้ำหนักของสี (Value) เกิดจากการใช้สีของเส้นด้วยที่อ่อนลงกว่า เพื่อกำหนดค่าน้ำหนักของส่วนที่ถูกแสงกระทบกำหนดมิติ และสร้างบรรยากาศ

3) พื้นผิว ลักษณะของพื้นผิวที่นำมาสร้างสรรคคือลักษณะผิวที่เรียบ (ผ้า) ในส่วนที่ต้องการให้มีความแตกต่างกันคือลักษณะผิวเรียบฟู (เส้นด้าย)

4) ที่ว่าง ผู้สร้างสรรคได้กำหนดส่วนที่ว่าง 30% - 40% คือ ส่วนที่ต้องการแสดงพื้นผิวที่สร้างไว้เพื่อให้องค์ประกอบของภาพและดูแล้วไม่เกิดความอึดอัด

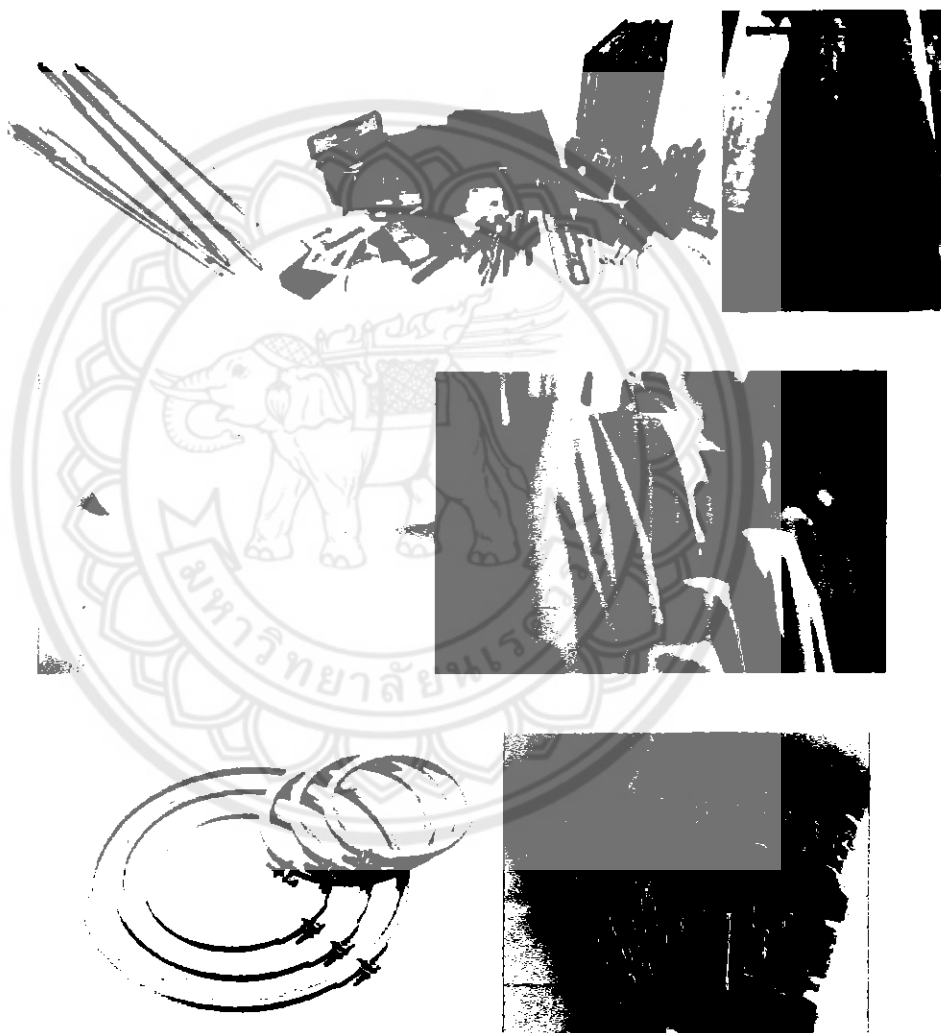
5) รูปร่าง ในผลงานของผู้สร้างสรรคในการสร้างสรรคให้ประสานกลมกลืนกันเป็นเอกภาพ ใช้รูปร่างอินทรีย์รูป ได้แก่ คน และรูปร่างอิสระ

6) ขนาด ผู้สร้างสรรคได้กำหนดขนาดเล็กขนาดใหญ่ของวัตถุ เช่น จักรยาน กำหนดกระบวนการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ 4 ขั้นตอนดังนี้

- การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค
- กระบวนการการสร้างสรรคผลงานศิลปะก่อนศิลปนิพนธ์
- กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง (sketch) การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์
- รูปแบบกลวิธีและกระบวนการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์

อุปกรณ์เครื่องเขียนรูป ได้แก่ ดินสอ ยางลบ กรรไกร ปากกาถูกลื่น ปากกาหมึกซึม ปากกาเมจิก กระดาษพิมพ์ขาว กระดาษวาดเขียน สมุดบันทึกข้อมูล แฟ้มใส่การบันทึกข้อมูล

อุปกรณ์ที่ใช้ในการปัก ได้แก่ ผ้า สะตั้งไม้หรือเฟรมไม้ขนาดต่าง ๆ เข็มปัก ไหมญี่ปุ่น ด้ายเบอร์ต่าง ๆ และผ้าลูกไม้

ภาพประกอบที่ 19 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

3.3 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

3.3.1 ขั้นตอนการร่างภาพ เมื่อมีการประมวลความคิดที่ได้จากข้อมูลทั้งที่ทำการศึกษาและจากประสบการณ์โดยตรงถ่ายทอดออกมาเป็นตัวแทนลักษณะเหมือนจริง นำมาร่างเป็นผลงานศิลปะแบบคร่าวๆ เพื่อหาองค์ประกอบที่เหมาะสมและลงตัว แล้วจึงเลือกมาเป็นแบบร่างภาพศิลปนิพนธ์ ตามจำนวนชิ้นงานที่ได้นำเสนอ เพื่อเป็นโครงสร้างหลักในการสร้างผลงานจริง

3.3.2 ขั้นตอนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ประกอบไปด้วย ผ้าลูกไม้ ผ้าไหมพรม ด้ายหลากสีหลายขนาด ตะดิงและเข็มเย็บผ้า ซึ่งสามารถหาซื้อได้จากแหล่งที่ขายผ้าและของเย็บปักโดยเฉพาะ

3.3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ เมื่อได้ภาพร่างที่ลงตัวและเหมาะสมแล้ว นำมาร่างลงบนผ้าสีขาวเพื่อสร้างองค์ประกอบคร่าว ๆ และเริ่มสร้างสรรค์ผลงานโดยการปักด้วยเทคนิคการปักแบบเรียงเส้น เพื่อสร้างรูปทรงของงานให้เกิดเป็นความสมบูรณ์ เพื่อแสดงถึงความอบอุ่นและความผูกพันของครอบครัวผู้สร้างสรรค์เอง

ภาพประกอบที่ 20 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ชื่อ 'ฉันและยาย 1'

กลวิธีเย็บปักลงบนผืนผ้า

ขนาด 120x85 ซม.

ภาพประกอบที่ 21 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ชื่อ 'ฉันและยาย 2'

กลวิธีเย็บปักบนผืนผ้า

ขนาด 120x85 ซม.

ภาพประกอบที่ 22 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อ 'เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 1'

กลวิธีเย็บปักบนผืนผ้า

ขนาด 120x85 ซม.

ภาพประกอบที่ 23 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2
ชื่อ 'เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 2'
กลวิธีเย็บปักถักร้อยบนผืนผ้า
ขนาด 120x85 ซม.

ภาพประกอบที่ 24 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3
ชื่อ 'เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 3'
กลวิธีเย็บปักถักร้อยบนผืนผ้า
ขนาด 120x85 ซม.

ภาพประกอบที่ 25 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4

ชื่อ 'เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 4'

กลวิธีเขียนป๊อกลงบนผืนผ้า

ขนาด 120x85 ซม.

ภาพประกอบที่ 26 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 5

ชื่อ 'เมื่อฉันยังเป็นเด็ก 5'

กลวิธีเขียนป๊อกลงบนผืนผ้า

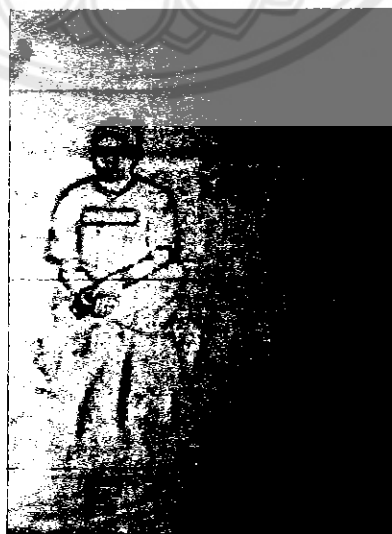
ขนาด 90x60 ซม.

จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ก็ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดองค์ประกอบ ศิลป์ที่มีความชัดเจน ผู้สร้างสรรค์จึงได้เลือกนำภาพแบบร่างแบบที่ 4 มาพัฒนาเป็นงานศิลปนิพนธ์
ขั้นตอน 1 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากสิ่งทำเฟรมไม้ขนาด 110x60 เซนติเมตร และ
เลือกใช้ผ้าฝ้ายสีกลางมาไว้สำหรับซึ่งลงบนเฟรมไม้

ภาพประกอบที่ 27 เฟรมไม้สำหรับซึ่งผ้า

ขั้นตอนที่ 2 ขยายภาพร่างลงบนกระดาษขนาดเท่าเฟรมไม้ จากนั้นนำภาพแบบร่างที่ได้มา
คัดลอกลงบนผ้า

ภาพประกอบที่ 28 การร่างรายละเอียด

ขั้นตอนที่ 3 ลงมือเย็บปีกถักร้อยตามสีที่กำหนดในภาพร่าง

ภาพประกอบที่ 29 ดำเนินการปักรายละเอียดรอบนอก

ภาพประกอบที่ 30 ดำเนินการปักรายละเอียดรอบนอก

ภาพประกอบที่ 31 ดำเนินการปักรอยละเอียดรอบนอก

ภาพประกอบที่ 32 ดำเนินการปักรอยละเอียดส่วนใบหน้า

ภาพประกอบที่ 33 ดำเนินการปักรายละเอียดส่วนแขน

ภาพประกอบที่ 34 ดำเนินการปักรายละเอียดส่วนงา

ภาพประกอบที่ 35 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ 'เมื่อฉันยังเป็นเด็ก'

ขนาด 110x60 เซนติเมตร

กลวิธี การเย็บปักบนผืนผ้า

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานศิลปะ

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก" นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้วิเคราะห์ องค์ประกอบศิลปะ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์โดยใช้หลักทัศนธาตุในการอธิบายผลงานศิลปนิพนธ์และขั้นตอนกระบวนการกลวิธีเย็บปัก (Embroidery) ให้เห็นถึงคุณค่าด้านสุนทรียภาพ ความงามจากกลวิธีเย็บปัก สีเส้นของเส้นด้าย และไหมพรมที่ใช้ตั้งแต่ขั้นแรกตามลำดับ จนถึงสิ้นสุดการสร้างสรรคเป็นผลงานศิลปะอย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์

สำหรับการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการสร้างสรรคดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดแนวทางหลักการวิเคราะห์ โดยยึดกระบวนการของการสร้างสรรค์ศิลปะของชูลูด นิยมเสมอ ที่กล่าวว่า กระบวนการสร้างสรรค์มี จุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน (ชูลูด นิยมเสมอ.2531.324) ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้มีการพัฒนากำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ไว้ดังนี้

การวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ

การสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์ในชุด เมื่อฉันยังเป็นเด็ก นั้นผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ และกำหนดวิธีการดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

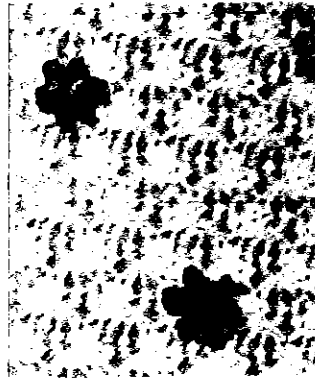

ภาพประกอบที่ 36
ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก"
กลวิธี เย็บปัก (Embroidery)
ขนาด 120x85 ซม.

4.1 การวิเคราะห์รูปทรง

4.1.1 ทิศนาคาตุ

1) จุด (point) เส้นรอบนอกหรือเส้นโครงสร้างจุดที่ซ้ำๆ กันในจังหวะต่างๆ จะให้แบบรูป (Pattern) ของจังหวะที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างไม่จำกัด อย่างเช่น จุดที่เป็นตำแหน่ง เกสรดอกไม้บนพื้นหลัง

ภาพประกอบที่ 37 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด

2) เส้น (line)

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกมั่นคง จริงจัง เรียบขรึม อย่างเช่น เส้น
กระเป๋ากางเกง กรอบลายเสื้อและเงาของกางเกง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักผ่อน ผ่อนคลาย สงบ อย่างเช่น เส้น
ส่วนเสื้อ ลายเสื้อ และกางเกง

เส้นโค้งของวงกลม ให้ความรู้สึกเป็นเรื่องซ้ำๆ เป็นเส้นโค้งที่มี
ระเบียบมากที่สุด อย่างเช่น ขอบใบหน้า และดอกไม้ในพื้นหลัง

เส้นโค้งน้อย ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหล
ต่อเนื่อง มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง ความเคลื่อนไหวช้า ๆ สุภาพ นุ่ม อิมเอ็บ แต่ถ้าใช้
เส้นลักษณะนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรือยเจือย ขาดจุดหมาย อย่างเช่น ที่คาดผม เส้น
ผมและส่วนหัวไหล่

ภาพประกอบที่ 38 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น

3) รูปร่าง (shape)

รูปร่างตามธรรมชาติ (Organic Shape) เป็นรูปร่างที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ อย่างเช่น คนและดอกไม้

ภาพประกอบที่ 39 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง

4) น้ำหนักอ่อน-แก่ (Value) ในการสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างสรรค์จะมีระดับน้ำหนักของสี เพื่อทำให้เกิดมิติ เกิดระยะใกล้ไกล ในการมองเห็น

ภาพประกอบที่ 40 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก

5) สี (Colors) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ สีแต่ละสีที่มีอยู่ในวัตถุต่างๆ มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์ เช่น

- สีชมพู สีแห่งความเป็นหนุ่มสาว สีแห่งความรัก ความมั่นใจ
- สีน้ำเงิน สีแห่งความเชื่อมั่นหนักแน่น สุภาพ ถ่อมตน
- สีฟ้าอ่อน ราบรื่น ร่มเย็น
- สีเหลือง สว่างสดใส ร่าเริง
- สีส้ม โรแมนติก ความรัก มิตรภาพ
- สีม่วง สีแห่งความผิดหวัง ไม่เชื่อมั่น ไม่แน่นอน เศร้า
- สีน้ำตาล อับทึบ
- สีขาว ความบริสุทธิ์ สันติภาพ ความสงบสุข ความดี ความ

เรียบง่าย

- สีเนื้อ เขียวชาญ ความเรียบง่าย
- สีแดงเลือดนก ความลึกลับ
- สีดำ การปกป้อง รังเกียจ อำนาจ

6) บริเวณว่าง (space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจาก บริเวณภายในของรูปร่างที่มีลักษณะกลวงหรือทะลุเป็นช่องที่มีอากาศผ่านได้

ภาพประกอบที่ 41 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง

4.1.2 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

มีความเป็นเอกภาพ (Unity) เพราะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สอดคล้องกลมกลืน ด้วยการจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เป็นกลุ่มก้อนไม่กระจัดกระจาย โดยการจัดระเบียบของรูปทรง จังหวะ เรือนหาให้เกิดดุลยภาพ เพื่อที่จะสื่ออารมณ์ ความรู้สึก ความหมายได้ง่าย

1) การขัดแย้ง (Contrast)

- มีการขัดแย้งของที่ว่าง พื้นที่ว่างเปล่าขัดกับจุดเด่นที่เต็มแน่นไปด้วยเนื้อหา

2) การประสาน (Harmony)

- การเป็นตัวกลาง โดยใช้สีเข้ามาเชื่อมในรูปแบบที่มีลักษณะต่างกัน ทำให้ภาพกลมกลืนไม่ต่างกัน คือ คนกับพื้นหลัง

4.1.3 การวิเคราะห์เนื้อหา

แนวเรื่อง เป็นการแสดงภาพความทรงจำในวัยเด็ก ผ่านการเย็บปัก โดยใช้รูปถ่ายสมัยเด็กของผู้สร้างสรรค์ที่มีความทรงจำเหล่านั้นถ่ายทอดออกมา

สัญลักษณ์ รูปคนในอิริยาบถต่างๆกันแต่ล้วนแสดงออกถึงความผูกพัน

แนวคิด ถ่ายทอดความทรงจำในวัยเด็กเพื่อให้นึกถึงและยังมอยย้อนกลับไปมองได้อย่างมีความสุขจากปัจจุบัน

ความบันเทิงใจ รูปถ่ายที่เก็บความทรงจำในวัยเด็ก

4.1.4 เนื้อหาภายนอก

1) ผู้สร้างสรรค์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความทรงจำในวัยเด็ก และได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบตามจินตนาการของแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์

2) ลัทธิศิลปะ คือ ลัทธิสัญลักษณ์นิยม ยึดถือเอาจินตนาการของความฝัน อารมณ์สะท้อนใจและเรื่องราวต่างๆ เป็นสาระสำคัญในการสร้างผลงาน

4.1.5 เนื้อหาภายใน

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะ ทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบกันของรูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่มีระบบระเบียบ มีการวางแผน ด้วยปัญญาที่มีลักษณะเป็นระเบียบ เกิดความประสานกลมกลืน ของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 42
ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก"
กลวิธี เย็บปัก (Embroidery)
ขนาด 110x60 ซม.

4.2 การวิเคราะห์รูปทรง

4.2.1 ทิศนธาตุ

1) จุด (point) เส้นรอบนอกหรือเส้นโครงสร้างจุดที่ซ้ำๆ กันในจังหวะต่างๆ จะให้แบบรูป (Pattern) ของจังหวะที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างไม่จำกัด อย่างเช่น จุดที่น้อดของจักรยาน

ภาพประกอบที่ 43 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด

2) เส้น (line)

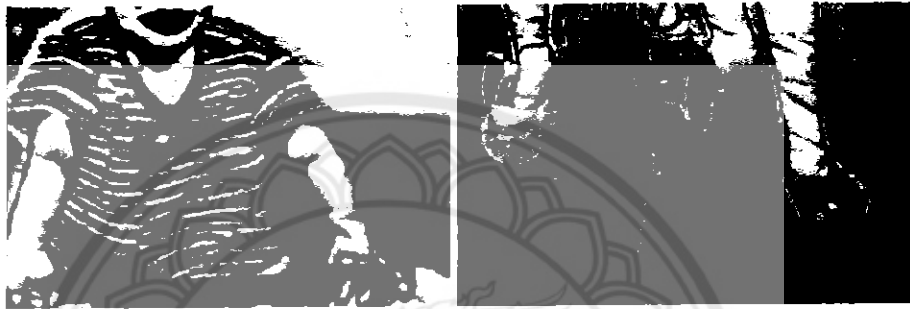
เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกมั่นคง จริงจัง เรียบขรึม อย่างเช่น จักรยาน
 ฆาตกร

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักผ่อน ผ่อนคลาย สงบ อย่างเช่น ลาย
 เสื้อ และกางเกง

เส้นโค้งของวงกลม ให้ความรู้สึกเป็นเรื่องซ้ำๆ เป็นเส้นโค้งที่มี
 ระเบียบ มากที่สุด อย่างเช่น ขอบใบหน้า และลายกางเกง

เส้นโค้งน้อย ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหล
 ต่อเนื่อง มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง ความเคลื่อนไหวซ้ำๆ สุภาพ นุ่ม อิ่มเอิบ แต่ถ้าใช้
 เส้นลักษณะนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรือยเจือย ขาดจุดหมาย อย่างเช่น ลายเสื้อ
 รองเท้า ล้อจักรยานและเส้นผม

ภาพประกอบที่ 44 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น

3) รูปร่าง (shape)

รูปร่างตามธรรมชาติ (Natural Shape) เป็นรูปร่างที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ อย่างเช่น คน

รูปร่างเรขาคณิต (Geometrical Shape) หมายถึง รูปร่างที่มนุษย์สร้างขึ้นมีโครงสร้างแน่นอน อย่างเช่น จักรยาน

ภาพประกอบที่ 45 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง

4) น้ำหนักอ่อน-แก่ (Value) ในการสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างสรรค์จะมีระดับน้ำหนักของสี เพื่อทำให้เกิดมิติ เกิดระยะใกล้ไกล ในการมองเห็น

ภาพประกอบที่ 46 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก

5) สี (Colors) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ สีแต่ละสีที่มีอยู่ในวัตถุต่างๆ มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์ เช่น

- สีแดงเข้ม มีอุดมคติสูง ยิ่งใหญ่ สมบูรณ์
- สีชมพู สีแห่งความเป็นหนุ่มสาว สีแห่งความรัก ความมั่นใจ
- สีน้ำเงิน สีแห่งความเชื่อมั่น แน่ใจ สุขภาพ ต่อมตน
- สีเหลือง สว่างสดใส ร่าเริง รู้สึกมีรสเปรี้ยว
- สีม่วง สีแห่งความผิดหวัง ไม่เชื่อมั่น ไม่แน่นอน เศร้า
- สีเขียวอ่อน สดชื่น ร่าเริง เบิกบาน
- สีดำ ทุกข์ เสียใจ
- สีน้ำตาล อับทึบ
- สีแดงเลือดนก ความลึกลับ
- สีเนื้อ เขียวชาญ ความเรียบร้อย
- สีขาว ความบริสุทธิ์ สันติภาพ ความสงบสุข ความเรียบง่าย

6) บริเวณว่าง (space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจาก บริเวณภายในของรูปร่างที่มีลักษณะกลวงหรือทะลุเป็นช่องที่มีอากาศผ่านได้

ภาพประกอบที่ 47 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง

4.2.2 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

มีความเป็นเอกภาพ (Unity) เพราะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สอดคล้องกลมกลืน ด้วยการจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เป็นกลุ่มก้อนไม่กระจัดกระจาย โดยการจัดระเบียบของรูปทรง จึงหว่า เนื้อหาให้เกิดดุลยภาพ เพื่อที่จะสื่ออารมณ์ ความรู้สึก ความหมายได้ง่าย

1) การขัดแย้ง (Contrast)

- มีการขัดแย้งของที่ว่าง พื้นที่ว่างเปล่าขัดกับจุดเด่นที่เต็มแน่นไป

ด้วยเนื้อหา

2) การประสาน (Harmony)

- การเป็นตัวกลาง โดยใช้สีเข้ามาเชื่อมในรูปแบบที่มีลักษณะต่างกัน ทำให้ภาพกลมกลืนไม่ต่างกัน คือ คนกับพื้นหลัง

4.2.3 การวิเคราะห์เนื้อหา

แนวเรื่อง เป็นการแสดงภาพความทรงจำในวัยเด็ก ผ่านการเย็บปัก โดยใช้รูปถ่ายสมัยเด็กของผู้สร้างสรรค์ที่มีความทรงจำเหล่านั้นถ่ายทอดออกมา สัญลักษณ์ รูปคนในอิริยาบถต่างๆกันแต่ล้วนแสดงออกถึงความผูกพัน แนวคิด ถ่ายทอดความทรงจำในวัยเด็กเพื่อให้นึกถึงและยังมองย้อนกลับไปมองได้อย่างมีความสุขจากปัจจุบัน

ความบันเทิงใจ รูปถ่ายที่เก็บความทรงจำในวัยเด็ก

4.2.4 เนื้อหาภายนอก

1) ผู้สร้างสรรค์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความทรงจำในวัยเด็ก และได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบตามจินตนาการของแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์

2) ลัทธิศิลปะ คือ ลัทธิสัญลักษณ์นิยม ยึดถือเอาจินตนาการของความฝัน อารมณ์สะท้อนใจและเรื่องราวต่างๆ เป็นสาระสำคัญในการสร้างผลงาน

4.2.5 เนื้อหาภายใน

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะ ทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบกันของรูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่มีระบบระเบียบ มีการวางแผน ด้วยปัญญาที่มีลักษณะเป็นระเบียบ เกิดความประสานกลมกลืน ของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 48

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก"

กลวิธี เย็บปัก (Embroidery)

ขนาด 110x85 ซม.

4.3 การวิเคราะห์รูปทรง

4.3.1 ทิศนาคต

1) จุด (point) เส้นรอบนอกหรือเส้นโครงสร้างจุดที่ซ้ำๆ กันในจังหวะต่างๆ จะให้แบบรูป (Pattern) ของจังหวะที่เปลี่ยนแปลงไปได้โดยไม่จำกัด อย่างเช่น ลายบนเสื้อ กำไล ทั้อมมือ และรอยปะของกระเป๋ากระโปรง

ภาพประกอบที่ 49 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด

2) เส้น (line)

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกมั่นคง จริงจัง เรียบขรึม อย่างเช่น ชา แชน รอยยับของเสื้อ และกางเกง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักผ่อน ผ่อนคลาย สงบ อย่างเช่น ลายเสื้อ และกางเกง

เส้นโค้งของวงกลม ให้ความรู้สึกเป็นเรื่องซ้ำๆ เป็นเส้นโค้งที่มีระเบียบมากที่สุด อย่างเช่น ขอบใบหน้า ลายบนเสื้อ ลายบนรองเท้า และหน้าปัดนาฬิกา

เส้นโค้งน้อย ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหล ต่อเนื่อง มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง ความเคลื่อนไหวซ้ำ ๆ สุภาพ นุ่ม อิ่มเอิบ แต่ถ้าใช้เส้นลักษณะนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อยเฉื่อย ขาดจุดหมาย อย่างเช่น คอเสื้อ ชายกระโปรง ชายกางเกง รองเท้า ลายบนเสื้อ ที่นหลัง เส้นผม ชาและแชน

ภาพประกอบที่ 50 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเต้น

3) รูปร่าง (shape)

รูปร่างตามธรรมชาติ (Organic Shape) เป็นรูปร่างที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ อย่างเช่น คนและพื้นหลัง

ภาพประกอบที่ 51 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง

4) น้ำหนักอ่อน-แก่ (Value) ในการสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างสรรค์จะมีระดับน้ำหนักของสี เพื่อทำให้เกิดมิติ เกิดระยะใกล้ไกล ในการมองเห็น

ภาพประกอบที่ 52 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก

5) สี (Colors) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ สีแต่ละสีที่มีอยู่ในวัตถุต่างๆ มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์ เช่น

- สีแดงเข้ม มีอุดมคติสูง ยิ่งใหญ่ สมบูรณ์
- สีน้ำเงิน สีแห่งความเชื่อมั่น หนักแน่น สุขภาพ ถ่อมตน
- สีเหลือง สว่างสดใส ร่าเริง
- สีดำ ทุกข์ เสียใจ
- สีแดงเลือดนก ความลึกลับ
- สีเนื้อ เชี่ยวชาญ ความเรียบร้อย
- สีขาว ความบริสุทธิ์ สันติภาพ ความสงบสุข ความเรียบง่าย
- สีฟ้าอ่อน ราบรื่น ร่มเย็น

6) บริเวณว่าง (space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจาก บริเวณภายในของรูปร่างที่มีลักษณะกลวงหรือทะลุเป็นช่องที่มีอากาศผ่านได้

ภาพประกอบที่ 53 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง

4.3.2 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

มีความเป็นเอกภาพ (Unity) เพราะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สอดคล้องกลมกลืน ด้วยการจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เป็นกลุ่มก้อนไม่กระจัดกระจาย

โดยการจัดระเบียบของรูปทรง จังหวะ เนื้อหาให้เกิดดุลยภาพ เพื่อที่จะสื่ออารมณ์ ความรู้สึก ความหมายได้ง่าย

1) การขัดแย้ง (Contrast)

- มีการขัดแย้งของที่ว่าง พื้นที่ว่างเปล่าขัดกับจุดเด่นที่เต็มแน่นไปด้วยเนื้อหา

2) การประสาน (Harmony)

- การเป็นตัวกลาง โดยใช้สีเข้ามาเชื่อมในรูปแบบที่มีลักษณะต่างกัน ทำให้ภาพกลมกลืนไม่ต่างกัน คือ คนกับพื้นหลัง

4.3.3 การวิเคราะห์เนื้อหา

แนวเรื่อง เป็นการแสดงภาพความทรงจำในวัยเด็ก ผ่านการเย็บปัก โดยใช้รูปถ่ายสมัยเด็กของตัวผู้สร้างสรรค์ที่มีความทรงจำเหล่านั้นถ่ายทอดออกมา

สัญลักษณ์ รูปคนในอิริยาบถต่างๆกันแต่ล้วนแสดงออกถึงความผูกพัน แนวคิด ถ่ายทอดความทรงจำในวัยเด็กเพื่อให้นึกถึงและยังมองย้อนกลับไปมองได้อย่างมีความสุขจากปัจจุบัน

ความบันเทิงใจ รูปถ่ายที่เก็บความทรงจำในวัยเด็ก

4.3.4 เนื้อหาภายนอก

1) ผู้สร้างสรรค์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความทรงจำในวัยเด็ก และได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบตามจินตนาการของแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์

2) ลัทธิศิลปะ คือ ลัทธิสัญลักษณ์นิยม ยึดถือเอาจินตนาการของความฝัน อารมณ์สะเทือนใจและเรื่องราวต่างๆ เป็นสาระสำคัญในการสร้างผลงาน

4.3.5 เนื้อหาภายใน

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะ ทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบกันของรูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่ระเบียบเรียบร้อย มีการวางแผน ด้วยปัญญาที่มีลักษณะเป็นระเบียบเกิดความประสานกลมกลืน ของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ภาพประกอบที่ 54
ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก"
กลวิธี เย็บปัก (Embroidery)
ขนาด 110x85 ซม.

4.4 การวิเคราะห์รูปทรง

4.4.1 ทิศนาค

1) จุด (point) เส้นรอบนอกหรือเส้นโครงสร้างจุดที่ซ้ำๆ กันในจังหวะต่างๆ จะให้แบบรูป (Pattern) ของจังหวะที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างไม่จำกัด อย่างเช่น ส่วนของกระดุมเสื้อ

ภาพประกอบที่ 55 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด

2) เส้น (line)

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกมั่นคง จริงจัง เจียบขีริม อย่างเช่น รอยยับ
ของเสื้อ และกางเกง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักผ่อน ผ่อนคลาย สงบ อย่างเช่น ลาย
เสื้อ และกางเกง

เส้นโค้งของวงกลม ให้ความรู้สึกเป็นเรื่องซ้ำๆ เป็นเส้นโค้งที่มี
ระเบียบมากที่สุด อย่างเช่น ขอบใบหน้า กระดุม

เส้นโค้งน้อย ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหล
ต่อเนื่อง มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง ความเคลื่อนไหวซ้ำๆ สุภาพ นุ่ม อิ่มเอิบ แต่ถ้าใช้
เส้นลักษณะนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อยเฉื่อย ขาดจุดหมาย อย่างเช่น คอเสื้อ ร่องเท้า
กางเกง หิน และเส้นผม

ภาพประกอบที่ 56 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น

3) รูปร่าง (shape)

รูปร่างตามธรรมชาติ (Organic Shape) เป็นรูปร่างที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ อย่างเช่น คน หิน และพื้นหลัง

ภาพประกอบที่ 57 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง

4) น้ำหนักอ่อน-แก่ (Value) ในการสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างสรรค์จะมีระดับน้ำหนักของสี เพื่อทำให้เกิดมิติ เกิดระยะใกล้ไกล ในการมองเห็น

ภาพประกอบที่ 58 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก

5) สี (Colors) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุสะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ สีแต่ละสีที่มีอยู่ในวัตถุต่างๆ มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์ เช่น

- สีแดงเข้ม มีอุดมคติสูง ยิ่งใหญ่ สมบูรณ์
- สีนํ้าเงิน สีแห่งความเชื่อมั่น หนักแน่น สุภาพ ถ่อมตน
- สีดำ ทุท้เสียหาย
- สีแดงเลือดนก ความลึงเล
- สีเนื้อ เชี่ยวชาญ ความเรียบร้อย
- สีขาว ความบริสุทธิ์ สันติภาพ ความสงบสุข ความเรียบง่าย
- สีส้มอ่อน เชี่ยวชาญ

6) บริเวณว่าง (space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากบริเวณภายในของรูปร่างที่มีลักษณะกลวงหรือทะลุเป็นช่องที่มีอากาศผ่านได้

ภาพประกอบที่ 59 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง

4.4.2 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

มีความเป็นเอกภาพ (Unity) เพราะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สอดคล้องกลมกลืน ด้วยการจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เป็นกลุ่มก้อนไม่กระจัดกระจาย โดยการจัดระเบียบของรูปทรง จังหวะ เนื้อหาให้เกิดดุลยภาพ เพื่อที่จะสื่ออารมณ์ ความรู้สึก ความหมายได้ง่าย

1) การขัดแย้ง (Contrast)

- มีการขัดแย้งของที่ว่าง พื้นที่ว่างเปล่าขัดกับจุดเด่นที่เต็มแน่นไป

ด้วยเนื้อหา

2) การประสาน (Harmony)

- การเป็นตัวกลาง โดยใช้สีเข้ามาเชื่อมในรูปแบบที่มีลักษณะต่างกัน ทำให้ภาพกลมกลืนไม่ต่างกัน คือ คนกับพื้นหลัง

4.4.3 การวิเคราะห์เนื้อหา

แนวเรื่อง เป็นการแสดงภาพความทรงจำในวัยเด็ก ผ่านการเขียนปึก โดยใช้รูปถ่ายสมัยเด็กของผู้สร้างสรรค์ที่มีความทรงจำเหล่านั้นถ่ายทอดออกมา

สัญลักษณ์ รูปคนในอิริยาบถต่างๆกันแต่ล้วนแสดงออกถึงความผูกพัน

แนวคิด ถ่ายทอดความทรงจำในวัยเด็กเพื่อให้นึกถึงและยังมองย้อนกลับไปมองได้อย่างมีความสุขจากปัจจุบัน

ความบันเทิงใจ รูปถ่ายที่เก็บความทรงจำในวัยเด็ก

4.4.4 เนื้อหาภายนอก

1) ผู้สร้างสรรค์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความทรงจำในวัยเด็ก และได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบตามจินตนาการของแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์

2) ลัทธิศิลปะ คือ ลัทธิสัญลักษณ์นิยม ยึดถือเอาจินตนาการของความฝัน อารมณ์สะท้อนใจและเรื่องราวต่างๆ เป็นสาระสำคัญในการสร้างผลงาน

4.4.5 เนื้อหาภายใน

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะ ทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบกันของรูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่มีระบบระเบียบ มีการวางแผน ด้วยปัญญาที่มีลักษณะเป็นระเบียบ เกิดความประสานกลมกลืน ของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5

ภาพประกอบที่ 60

ผลงานศิลปนิพนธ์ชื่อ "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก"

กลวิธี เย็บปัก (Embroidery)

ขนาด 90x60 ซม.

4.5 การวิเคราะห์รูปทรง

4.5.1 ทิศนธาตุ

1) จุด (point) เส้นรอบนอกหรือเส้นโครงสร้างจุดที่ซ้ำๆ กันในจังหวะต่างๆ จะให้แบบรูป (Pattern) ของจังหวะที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างไม่จำกัด อย่างเช่น ลายที่หมวก เสื้อ และดอกไม้บนพื้นหลัง

ภาพประกอบที่ 61 แสดงภาพผลงานในลักษณะของจุด

2) เส้น (line)

เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกมั่นคง จริงจัง เรียบขรึม อย่างเช่น รอยยับ
ของเสื้อ และกางเกง

เส้นนอน ให้ความรู้สึกพักผ่อน ผ่อนคลาย สงบ อย่างเช่น ลาย
เสื้อ และกางเกง

เส้นโค้งของวงกลม ให้ความรู้สึกเป็นเรื่องซ้ำๆ เป็นเส้นโค้งที่มี
ระเบียบมากที่สุด อย่างเช่น ขอบใบหน้า หมวก และลายเสื้อ

เส้นโค้งน้อย ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหล
ต่อเนื่อง มีความกลมกลืนในการเปลี่ยนทิศทาง ความเคลื่อนไหวซ้ำๆ สุภาพ นุ่ม อุ่มเอิบ แต่ถ้าใช้
เส้นลักษณะนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรือยเขี้ยว ขาดจุดหมาย อย่างเช่น คอเสื้อ ร่องเท้า
กางเกง ขา แขน กะละมัง และเส้นผม

ภาพประกอบที่ 62 แสดงภาพผลงานในลักษณะของเส้น

3) รูปร่าง (shape)

รูปร่างตามธรรมชาติ (Organic Shape) เป็นรูปร่างที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ อย่างเช่น คนและดอกไม้บนพื้นหลัง

รูปร่างเรขาคณิต (Geometrical Shape) หมายถึง รูปร่างที่มนุษย์สร้างขึ้นมีโครงสร้างแน่นอน อย่างเช่น กะละมัง

ภาพประกอบที่ 63 แสดงภาพผลงานในลักษณะของรูปร่าง

4) น้ำหนักอ่อน-แก่ (Value) ในการสร้างสรรค์ผลงานผู้สร้างสรรค์จะมีระดับน้ำหนักของสี เพื่อทำให้เกิดมิติ เกิดระยะใกล้ไกล ในการมองเห็น

ภาพประกอบที่ 64 แสดงภาพผลงานในลักษณะของน้ำหนัก

5) สี (Colors) หมายถึง สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบวัตถุสะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ สีแต่ละสีที่มีอยู่ในวัตถุต่างๆ มีผลต่อความรู้สึก นึกคิด ของมนุษย์ เช่น

- สีแดงเข้ม มีอุดมคติสูง ยิ่งใหญ่ สมบูรณ์
- สีน้ำเงิน สีแห่งความเชื่อมั่นหนักแน่น สุขภาพ ถ่อมตน
- สีเหลือง สว่างสดใส ร่าเริง
- สีดำ ทุกข์ เสียใจ
- สีแดงเลือดนก ความลังเล
- สีเนื้อ เชี่ยวชาญ ความเรียบร้อย
- สีขาว ความบริสุทธิ์ สันติภาพ ความสงบสุข ความเรียบง่าย
- สีฟ้าอ่อน ราบรื่น ร่มเย็น
- สีชมพู สีแห่งความเป็นหนุ่มสาว สีแห่งความรัก ความมั่นใจ
- สีเขียว อุดมสมบูรณ์ การเกษตร การเติบโต อาหาร ความหวัง
- สีน้ำเงินเข้ม ความลึก เชี่ยวชาญ มั่นคง น่าเชื่อถือ รอบรู้

6) บริเวณว่าง (space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจาก บริเวณภายในของรูปร่างที่มีลักษณะกลวงหรือทะลุเป็นช่องที่มีอากาศผ่านได้

ภาพประกอบที่ 65 แสดงภาพผลงานในลักษณะของบริเวณว่าง

4.5.2 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

มีความเป็นเอกภาพ (Unity) เพราะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สอดคล้องกลมกลืน ด้วยการจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เป็นกลุ่มก้อนไม่กระจัดกระจาย โดยการจัดระเบียบของรูปทรง จังหวะ เนื้อหาให้เกิดดุลยภาพ เพื่อที่จะสื่ออารมณ์ ความรู้สึก ความหมายได้ง่าย

1) การขัดแย้ง (Contrast)

- มีการขัดแย้งของที่ว่าง พื้นที่ว่างเปล่าขัดกับจุดเด่นที่เต็มแน่นไปด้วยเนื้อหา

2) การประสาน (Harmony)

- การเป็นตัวกลาง โดยใช้สีเข้ามาเชื่อมในรูปแบบที่มีลักษณะต่างกัน ทำให้ภาพกลมกลืนไม่ต่างกัน คือ คนกับพื้นหลัง

4.5.3 การวิเคราะห์เนื้อหา

แนวเรื่อง เป็นการแสดงภาพความทรงจำในวัยเด็ก ผ่านการเย็บปัก โดยใช้รูปถ่ายสมัยเด็กของตัวผู้สร้างสรรค์ที่มีความทรงจำเหล่านั้นถ่ายทอดออกมา

สัญลักษณ์ รูปคนในอิริยาบถต่างๆกันแต่ล้วนแสดงออกถึงความผูกพัน

แนวคิด ถ่ายทอดความทรงจำในวัยเด็กเพื่อให้นึกถึงและยังมองย้อนกลับไปมองได้อย่างมีความสุขจากปัจจุบัน

ความบันเทิงใจ รูปถ่ายที่เก็บความทรงจำในวัยเด็ก

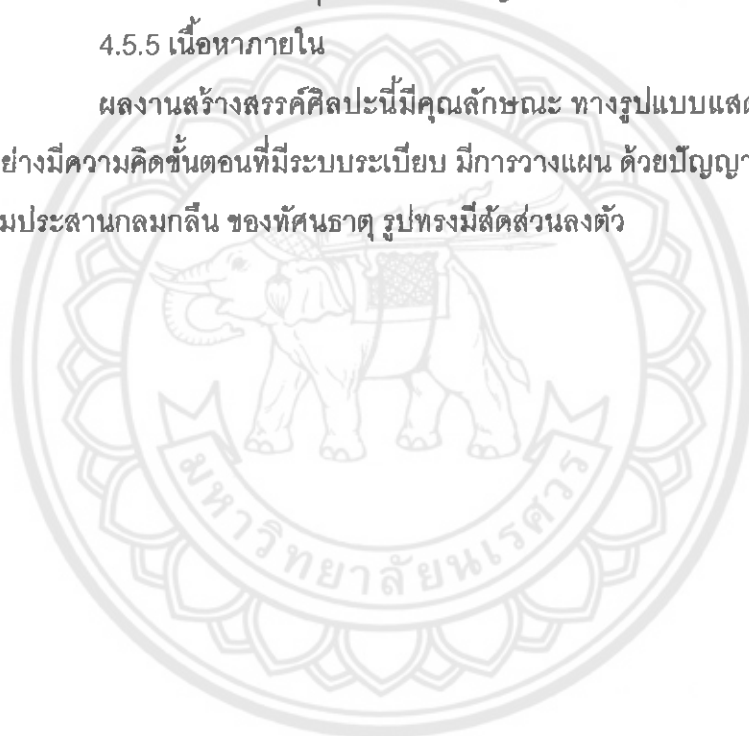
4.5.4 เนื้อหาภายนอก

1) ผู้สร้างสรรค์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความทรงจำในวัยเด็ก และได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบตามจินตนาการของแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์

2) ลัทธิศิลปะ คือ ลัทธิสัญลักษณ์นิยม ยึดถือเอาจินตนาการของความฝัน อารมณ์สะเทือนใจและเรื่องราวต่างๆ เป็นสาระสำคัญในการสร้างผลงาน

4.5.5 เนื้อหาภายใน

ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะ ทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบกันของรูปทรงอย่างมีความคิดขั้นตอนที่มีระบบระเบียบ มีการวางแผน ด้วยปัญญาที่มีลักษณะเป็นระเบียบ เกิดความประสานกลมกลืน ของทัศนธาตุ รูปทรงมีสัดส่วนลงตัว

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในชุด "เมื่อฉันยังเป็นเด็ก" นั้นผู้สร้างสรรค์ ได้ศึกษา ค้นคว้าข้อมูล กระบวนการในการดำเนินงานทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดทักษะการเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ รวมถึงกลวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ กลวิธีการทำงานเพื่อตอบสนองแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์โดยนำจินตนาการ การสร้างสรรค์ และอิทธิพลต่างๆ มาถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) และผลสำเร็จต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นแนวความรู้ สำหรับพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ศิลปะไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์ ซึ่งได้บรรลุตาม วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานแบบสื่อผสมแบบ 2 มิติ
2. เพื่อแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกในแบบภาพลัทธิเฉพาะตัว และสะท้อนถึงความอบอุ่นที่ได้รับในวัยเด็ก ซึ่งเป็นความสุขจากอดีตที่ยังคงทำให้ย้อนไปนึกถึงและคิดถึงในปัจจุบัน
3. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และเข้าใจถึงขั้นตอนแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ที่มุ่งการตอบสนองความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรีย์ภาพในรูปแบบผลงานจิตรกรรมเป็นสำคัญ

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1 ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานก่อนศิลปนิพนธ์และได้นำกลวิธีการต่าง ๆ มาพัฒนาต่อยอดเป็น ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1 โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ให้ทดลองการเย็บปักในหลายๆรูปแบบและปักผลงานลงบนกรอบไม้สี่เหลี่ยม และนำผ้าลูกไม้มาสร้างพื้นผิวในตัวเอง และปักพื้นหลังเป็นลายจากความทรงจำ

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ได้นำรูปแบบผลงานชั้นที่ 1 มาพัฒนาเพิ่มเติม โดยครั้งนี้ได้รับคำแนะนำจาก อาจารย์เรื่องการเลือกโทนสี เพื่อสื่อถึงความทรงจำ ความสนุก และความสุข ในชั้นนี้มีการทดลองใช้ไหมชนิดต่าง ๆ ซึ่งทำให้ผลงานของผู้สร้างสรรค์สื่ออารมณ์ได้มากขึ้นและมีการใช้วิธีมัดย้อมมาใช้ในพื้นที่หลังเพื่อสร้างร่องรอยสื่อแทนความทรงจำทำให้การสื่อในภาพรวมสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้นำกลวิธีเย็บปักมาพัฒนา เพื่อแสดงถึงความงามของการเย็บปัก โดยมีคำแนะนำจากอาจารย์คอยให้คำปรึกษาเพิ่มเติมในส่วนของพื้นหลังให้มีสัญลักษณ์ที่สื่อถึงความทรงจำเพื่อเพิ่มความสมบูรณ์ในผลงาน

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4 ผู้สร้างสรรค์ได้รวบรวมข้อมูลและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ที่ผ่านมา โดยยังคงเอกลักษณ์ในการเย็บปักไว้ แต่ปรับเปลี่ยนแนวปักใหม่ให้มีความสิ้นเปลืองมากขึ้น

อภิปรายผลการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 5 ผู้สร้างสรรค์ได้เพิ่มเติมแนวความคิดให้ภายในผลงานมีความแน่นของเนื้อหาและบอกถึงเรื่องราวได้ดีมากยิ่งขึ้น

สรุปผลการอภิปรายการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์

ข้อดีจากการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ สังเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ เข้าใจและสามารถรับรู้ถึงอุปสรรคและนำไปพัฒนาทักษะฝีมือได้ จนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และสำหรับแนวทางในการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต ผู้สร้างสรรค์พัฒนาผลงานภาพพิมพ์นี้ให้มีดีมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มเอกลักษณ์ให้แก่ผลงาน มีกลวิธีที่หลากหลาย พัฒนาฝีมือให้สูงมากขึ้น

ข้อบกพร่องจากการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์คิดว่าสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษา ค้นคว้า ทดลองนั้นล้วนแล้วแต่มีประโยชน์ ไม่ได้ก่อให้เกิดผลเสียใดๆ เนื่องจากทุกอย่างเป็นประสบการณ์ที่ดี การทดลองสำเร็จบ้างไม่สำเร็จบ้างนั้นทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และได้พบสิ่งใหม่ ๆ มากขึ้น

จากการทำงานศิลปนิพนธ์ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางจิตรกรรมโดยกลวิธีการปักและผู้ที่สนใจผลงานทางศิลปะทั้งหลายตลอดจนผู้ที่มีความสนใจทั่วไป ทั้งในด้านผลงานศิลปะและภาคเอกสาร ที่อาจช่วยในการค้นคว้าหาความรู้ในสิ่งที่มุ่งหวังไม่มากก็น้อยต่อไปในอนาคต

อิทธิพลที่ได้จากผลงานของศิลปินไทย (สืบค้นเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2561)

<http://www adaymagazine.com/articles/port-6>

